

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1635

ДОС ЈЕ ПУКАО!

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

КОНТРАРЕВОЛУЦИОНАР У БУЛДОЖЕР РЕВОЛУЦИЈИ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
БЕОГРАД 2001.

Књига "Контрареволуционар у булдожер револуцији" је непроцењиво историјско сведочанство о октобарској револуцији која је пре годину дана протутњала београдским улицама. Обухвата радио и телевизијске емисије у којима је др Војислав Шешељ учествовао од септембра 2000. до априла 2001. године. Аутентично, из перспективе очевица и непосредног учесника у бурним политичким догађајима, др Шешељ тумачи слику Србије у времену од захуктале предизборне кампање, преко петооктобарске булдожер револуције, до дана потпуног постреволуционарног хаоса.

Користећи нарасло народно незадовољство као изговор, предизборна коалиција звана ДОС извела је пуч после којег је завладала злокобна атмосфера линча и претњи. Почео је осветнички поход револуционара, налик ономе непосредно након Другог светског рата. Нови револуционарни комитети, сада под именом кризни штабови, преко ноћи упадају и на препад заузимају све кључне медије и најважније републичке институције. Наоружаним бандама је дозвољено све, од физичког малтретирања руководиоца до изbacивања запослених са њихових радних места. Србијом су поново завладали преки политички судови.

У данима мрака, др Шешељ упозорава да револуција никад није донела ништа добро, осим новог тоталитаризма. След револуционарних догађаја кулминира изручењем бившег председника Слободана Милошевића, преко којег нелегални Хашки трибунал суди читавом српском народу.

У таквим временима мало је храбрих, који као др Шешељ, без страха и увијања, пучисте називају правим именом. У револуцији је, каже председник Српске радикалне странке, једино часно бити контрареволуционар.

Зато вреди прочитати свих хиљаду страница ове изузетне књиге.

**КЊИГА "КОНТРАРЕВОЛУЦИОНАР У БУЛДОЖЕР РЕВОЛУЦИЈИ" МОЖЕ СЕ КУПИТИ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ТРГ ПОВЕДЕ 3, 11080 ЗЕМУН**

• ТВРДИ ПОВЕЗ • ЗЛАТОТИСАК •

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛЕФОН: 011/316-46-21

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник:

Синиша Аксентијевић

Помоћник главног

и одговорног уредника:

Марина Рагуш

Издање припремила:

Светлана Николић

Техничко уређење,

компјутерски прелом:

Северин Поповић

Унос текста:

Весна Марић

Фоторепортер:

Марко Поплашен

Лектура:

Зорица Илић

Секретар редакције:

Злата Радовановић

Председник Издавачког савета:

др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета:

др Бранко Надовеза

Издавачки савет:

др Војислав Шешел, Томислав Николић,

др Никола Поплашен, Маја Гојковић,

мр Небојша Величковић,

Александар Вучић, Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазић, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа:

"Етикета", 20. октобра 2, 11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу:

"Велика Србија", Трг победе 3, 11080

Земун; рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем

1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цена огласа за издање у 100.000 примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

КАД НАРОД "ЗАКУКА"

Драги читаоци, опет смо са вама у четвртном издању "Флеша". Жао нам је, јер ни у овом броју нећемо моћи да вас насмејемо и можда "заголицемо" неким лепшим садржајем од наше свакодневнице.

Као и раније, приуштићемо вам "актуелности" које сигурно нећете наћи на трафици. На киосцима се и даље "шарени" и ври од дневне штампе и недељних "забавника". Деси се, додуше, као оно с "Блицем" да "капне" и понека права "информација", али овакву медијску помрачину не памте ни старија, "прекаљена" новинарска пера с овог простора.

Ви се сад, вероватно, питате зашто сам се толико "залауфала" па само о медијима, кад је у продавницама и пијацама слика далеко упечатљивија. Док цене немиллице скачу, статистика каже да је потрошачка корпа од октобра скупља за 39,3 одсто, телефон за 300, а струја за "минималних" 100 посто. Ипак, талас поскупљења тек следи, а с јесени, када ће електрична енергија, како је већ најављено, још дупло "отићи".

И, тако, уместо пуних буђелара, "грејс" аранжмана и осталих "ђаконија" са Запада, Влада нам је уделила просјачке штапове, празне новчанике и "фрижидере". Некима и "коношце". Тако бар тврде радници крагујевачке "Заставе" које ни НАТО бомбе, ни сва ратна разарања нису истерали из фабрике. Петнаест хиљада, што фиктивно или стварно радно ангажованих, остало је без посла, и буквално нашло на улици. Иако је то далеко од оног што је ДОС обећавао, они ће, тврде, испунити оно што су "најавили" Влади и ДОС-у. Да неће бити једини који ће окупирати улице, говори и све већи рејтинг Владе, нарочито после "иступања" Коштунице.

Да ће се с првим јесењим данима попунити градски тргови и улице, говори све јаснија поларизација, између шачице Ђинђићевих "пулена" и "остале" опозиције. Ту се, сем садашњег његовог опонента Коштунице, мисли и на оно највеће "парче" српске политичке сцене. Тако ће све гласнији повизи за превременим изборима и резултирати њима, не само захтевима политичких странака, већ "енергијом" грађана и "кукњавом" народа.

РЕКЛИ СУ...

Александар Чотрић, афористичар и функционер СПО-а:

"У председништву ДОС-а све су сами хомосексуалци. Сви се увлаче премијеру".

Зоран Ђинђић, премијер, у писму немачком канцелару Герхарду Шредеру, у коме моли да Влада у Берлину хитно упути Србији обећани кредит од сто милиона марака:

"Само ако обећани зајам стигне у Београд пре краја августа, биће избегнут колапс моје Владе".

Душко Богдановић, дугогодишњи новинар ТВ Нови Сад, од 1993. "слободњак":

"Својевремено сам написао да су најгори људи који касно почну да се баве сексом, писањем и политиком. Ови последњи су најопаснији за друштво, а таквих је стигло много".

Ненад Чанак, лидер ЛСВ

"Више од свих екстрапрофитера профитирали су Кошпуница и Ђинђић. Они су добили много више него што су могли да замисле и у најлуђим сновима".

Мирко Ђорђевић, публициста и члан уредништва часописа "Република":

"Овде свако ко је антикомуниста, а приори је и демократа, али антикомунисти су били Хитлер и Анте Павелић".

Оскар Ковач, професор економије и функционер СПС-а:

"Укупан наш дуг могао би се оједном пребити само једном десетином износа потраживања од НАТО земаља, по основу ратне штете".

Веља Илић, градоначелник Чачка и председник Нове Србије, изјавио је да ко год покуша да ради свој посао како ваља, „ту се умеша

Обрен Јоксимовић, екс министар здравља:

"Ђинђић је рат изгубио, само што то не види или то не желе да му кажу његови сарадници. А то што ће да се распадне држава, па нека се распадне. Народ ће знати да процени ко је за то крив".

ПРЕГЛЕД МЕСЕЦА

председник Владе" и да се некад кредит добијао преко Мире Марковић, „данас преко Ђинђића", као и да недопустиво много сумњиваца данас има чланске картице ДОС-а

МАФИЈАШКИ БОС ДРМА ДОС СКАНДАЛОЗНО!

Зайад га провалио

*Афера Гавриловић
сахрањује ДОС*

*Ко дилује дрогу
а ко аутомобиле*

*Сурчин друга кућа
Чеде и Ђинђића*

ВОЗИ СИНЕ МИШКО

Бора Ђорђевић, рокер;

Шета се лисица и види роду - лети наопачке:

"Шта ти је родо, што летиш леђно?"

Па зар ниси лијо чула. Промене лијо, 5. октобар...

Настави лија шетњу кад угледа врашца, - и он лети наопачке.

- Шта је врабац, што летиш наопачке?

- Промене лијо, промене.

- Види лија дошло ново време, па одлучи да и она буде у тренду. Крене у шетњу, али натрашке. Спази је зека, прискочи, заскочи на брзака и побегне. Седи лија бесна на пању, кад наиђе рода, опет наопачке.

- Па добро, родо, какве су то промене, ја сам само награбусила?

- Лијо, лијо, ништа ниси разумела. Промене важе за нас горе, а не за вас доле.

Запад шокиран

Немачки "Фајненсел тајмс" објавио је на насловној страни фотографију Ђинђића, са написом "Београдска вежа". У тексту овог у свету најугицајнијег економског часописа, српски премијер се представља као вођа мафије, умешан у шверц цигарета, нафте и наркотика на Балкану.

"Плаћени" да ћуте

Позив у полицију је или нечија освета или застрашивање јер мисле да ћемо бити "меканији" пошто нас позову у СУП, и саопштимо име нашег "извора", каже Веселин Симоновић главни и одговорни уредник "Блица", и додаје:

- Многи новинари који су важили за "независне" су заборавили на професију. Неко зато што је близак са овом или оном политичком опцијом, или зато што чека "место", унапређење, или је од "неког" плаћен да чини тако.

Просветари "штрајкују"

Просветни радници су и овог августа најавили штрајк у случају да им се до краја августа не повећа јулска зарада за 10 одсто. Поскупљење струје, грејања, телефона, животних намирница,

и осталог просветни радници неће моћи да покрију, па је уз повишицу Синдикат образовања тражио да се додаток за разредно старешинство са четири повећа на осам одсто.

ДОС их "отписао"

На "државном" нивоу, договорено је да Институт за кардиоваскуларне болести "Дедиње" не прима пацијенте старије од 70 година, чак ни на контролу оне који су раније оперисани у овој болници. Невероватно, али истинито, каже пензионисани професор др Михајло Вучинић, некад лекар ове установе, јер је управо такав одговор добио када је отишао на Институт да замоли за преглед свог некадашњег пацијента.

ПАРАСТОС ЗА ДОС

Врела политичка јесен стигла је у Србију већ почетком августа. Ако су је неки, судећи по најавима, очекивали тек крајем септембра - афера "Гавриловић", то јест брутална ликвидација искусног оперативца Државне безбедности Момира Гавриловића, скратила је тај рок за готово два месеца. Да је реч о досад највећој афери у десетак месеци досовске власти, у то не би требало уверавати ни миријевске пиљарице

Индиректно, то је признао и Кошгуница у драматичном обраћању нацији. У криминалу, какав имамо у Србији, не бирају се средства: треба застрашити сваког ко му се одупре. За оне који данас владају с врха, али и подземља, важи свето правило - затрети трагове, „склонити“ сведока.

Оно што је, попут циновског полипа, егзистирало претходних година, доживљава екстазу под новом Владом и досовском влашћу, корумпираним и растројеним државним службама.

Да је одмазда била доиста сурова, показује чињеница да су наручиоци Гавриловићеве ликвидације монструозну одлуку донели непосредно пошто су сазнали шта је разговарао с Кошгуничиним саветницима. Између тог разговора и саме ликвидације протекло је тек неколико сати!

Хронологија указује на то да се већ за викенд по Београду увелико причало о "опасној посети" (Гавриловића Кошгуничиним кабинету), да је у понедељак бар десетак београдских новинара „шуткало“ о „политичком убиству“, иако су „Њинђићевске“ новине објављивале текстове о „ланцу луксузних бутика“ које је наводно држала жртва, а да су се, потом, у среду појавили први написи који су убиство Момира Гавриловића повезали с „врхом Владе“.

Напросто, прича о бруталној ликвидацији у којој је „оркестрирао“ Њинђић, није се могла зауставити дуже од два-три дана.

Да подсетимо: у подне тог дана Кораћ и Батић држе конференцију за штампу на којој, уз остало, оштро нападају медије због тога што пишу о афери „Гавриловић“, спомињући чак и „са-

радњу уредника и тужилаца“.

Управо ове чињенице могу бити од кључног значаја и за фамозни (стварни, а не јалови) легализам Кошгунице. Ако је већ тако јасно прокламовао битку за демократију, а против криминала, Кошгуница би морао да оде и корак даље. Ако је већ одржао, додуше благу, лекцију несрећно „неупућеном“ Кораћу и „адвокатски“ расположеном Батићу, а тиме индиректно и целој Влади Србије, морао је и својим грађанима да презентира детаље тог „кобног“ разговора.

Грађани имају право да знају шта крију „маскоте“ појединих министра, али и мафијашке комбинације премијера Владе. Није ли то демократија за коју се наводно залагао Кошгуница. Или је, пак, и Кошгуница, не баш наиван како делује, одложио обелодањивање ове афере као свој „адут“ до предстојећих избора.

МАФИЈАШКИ "БОС" ДРМА ДОС

Убиство Гавриловића, бившег заменика шефа ДБ-а, остало би на већ виђеним "фалсификатима" и "гуслању" Михајловића, да "Блиц" само после два дана није објавио оно што је исте вечери "прикрио" Коштуница: Гавриловић је убијен зато што је изнео капиталне доказе о спрези Ђинђића, Владе и српске мафије

Гавриловић је ликвидиран управо зато што је Коштуничиним саветницима изнео доказе о повезаности Ђинђића са „сурчинском групом“, мафијашким кланом који тражи изградњу фабрике цигарета у Сурчину. Осим окрвављених руку, овај клан српског подземља има репутацију главног дуванског кријумчара. Након писања „Национала“ о повезаности Станка Суботића Цанета, највећег мафијашког лидера Балкана, с Милом Ђукановићем и Зораном Ђинђићем, о томе је покренута афера. Након Гавриловићевог обеладоњивања оног о чему се само "шупкало", садашњи раскол ДОС-а потврђује да је велико отпочела кампања, да нас за-

сигурно већ с јесени чекају избори. Тако су најновији обрачуни на политичкој сцени тек наставак сукоба Ђинђића и Коштунице, при чему није искључено ни намерно жртвовање Гавриловића како би се доказала истинитост, односно лажност оптужби.

Оценивши, наиме, како би убиство Момира Гавриловића и наводи о повезаности са сурчинском мафијом могли имати далекосежне последице по Владу а не само за Ђинђића, Кораћ и Батић одржали су конференцију за новинаре, на којој су позвали Коштуницу да се одреди према повезивању убиства Гавриловића с криминалним радњама нове власти и „запретили“

„Блицу“ да „обелодани“ своје изворе. Уколико изостану „валидни“ докази о спрези власти и криминала, оног ко је то пласирао новинама, чека казна затвора.

Иначе, сурчинска група, позната је и по шверцу украдених аутомобила од којих су многи завршили као службена возила Владиних министара. „Послове“ „крадених“ возила води Батићев син, у круговима подземља познатији као „Билда“. Кад је пре неколико година ухваћена повећа група тог клана, пронађено је доста оружја и украдених возила. Од свих приведенних оптужен је само Зоран Шијан, тадашњи лидер сурчинског клана. Шијан је у међувремену убијен, а остали пуштени на сло-

боду и за њих се скоро више никада није чуло, до доласка Ђинђића на њихово кормило.

Шверц цигарета

Тако су криминал и шверц сурчинској групи, осим огромне зараде, донели и одлучујући утицај у садашњој власти, што потврђује и догађај са суђења једном од припадника ове групе: кад је сведок казао како су му Сурчинци, који имају и властити затвор, палили гениталије, оптужени се пред пуном судницом издрао на сведока, рекавши да му је жао што му није одсекао гениталије и натерао га да их прогута. Преплашени сведок тражио је да све то уђе у записник, на што је оптужени запитао: "Је ли ико у судници чуо да сам ја то рекао?" Нико, па чак ни судија, није смео да потврди да је чуо, па тај дијалог и изречена претња уопште нису ушли у записник, нити је оптужени осуђен.

Осим тога, сурчинска мафија украденим аутомобилима „снабдева“ и београдску полицију, а неки, не случајно, упозоравају на чињеницу да је Љубиша Буха звани Чуме, шеф сурчинског клана, истога презимена као и шеф београдске полиције Бошко Буха.

Ново поглавље афере

Шестог дана након убиства, јавности се коначно обратио и Коштунница, који је потврдио сва нагађања о догађајима од 3. августа, али и узвратио ударац Влади Србије. "Тачно је да је покојни Гавриловић у петак пре подне био у мом кабинету и разговарао с мојим сарадницима. Момир Гавриловић, коме ово није био први долазак, дошао је забринут због организованог криминала и разгранатог деловања појединих кланова, рекао је Коштунница, до-

дајући: „Не можемо затварати очи пред криминалом нити све можемо приписивати наслеђу старог режима. Број нерешених убистава и отмица се не смањује. Напротив, све је више нових случајева. Држава томе мора стати на пут, ако мисли опстати." Тиме је донекле отворено и ново поглавље афере, рат „легалисте“ против корупције у новој власти.

Али, Владу и Ђинђића то није заплашило. Он се, како сазнајемо, и даље по свету „возика“ Цанетовим авионима а његови телохранитељи, према тврдњама београдских познавалаца подземља, познати су дилери дрога, али и њени корисници, зашта су „награђени“ „значама“ и примљени у службу Савезног МУП-а.

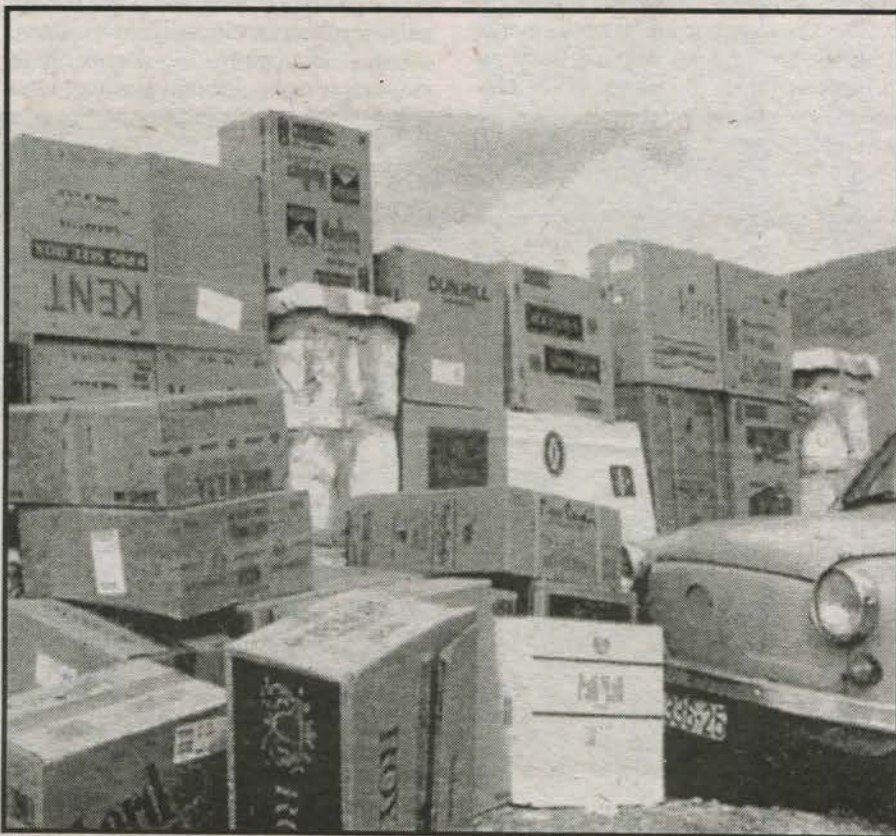
Открити како је власт повезана са сурчинском групом, и да „диловањем“ цигарета ставља у цепове милоне марака, није било безазлено, нарочито кад су главни актери тог „бизниса“ криминалци „калибра“ попут Станка Суботића Цанета и Ђинђића.

Из Ђинђићевог „миљеа“ познат је и извесни Владимир Поповић-Беба, који је три месеца радио као шеф за информисање Владе, и који се обогатио шверцујући нафту за време санкција. Новинари који су га упознали описују га као "мрачног типа, старог гангстера финије врсте и опасног мафиозу", а новинарски кулоари у Београду још препричавају како је претио да ће затворити њихове редакције ако у новинама види иједну причу у којој би он био споменут. Бебу је у владин каби-

нет довео лично Ђинђић, јер је у њега имао позамашно поверење.

Али, Ђинђићевом очијукању с мафијом ту није крај. Познато је да је Ђинђићев кум Драгољуб Марковић, власник твртке "Крмивопродукт", добио 50 милиона ДЕМ у динарима из примарне емисије Народне банке Југославије. Марковићу је затим омогућено да за половину тог износа купи марке по цени од шест динара, иако су на црном тржишту тада већ биле 30 динара. Препродајом марака Марковић је вратио тзв. зајам Народној банци Југославије, али је од дела новца саградио Ђинђићу дворач у Бановцима, у Београдској улици, а медији иако знају, то не спомињу.

Остаје питање како је информација о Гавриловићевој посети дошла до Ђинђићевих људи. Након што су у јавност дати понеки детаљи о убиству и свему што му је претходило, истрагу је од полиције преузела војска, која је у Коштуничином кабинету пронашла микрофоне прислушних уређаја и осталу опрему за прислушкивање, с тим да се још не зна коме уређаји припадају, односно ко прислушкује Коштуницу. Неки упозоравају како о прислушкивањима и одавањима информација медијима довољно говоре и изјаве Коштуннице и Ђинђића. Зато и ову најновију аферу, треба посматрати на релацији Ђинђић - Коштунница. Признао то Запад или не, Ђинђић је веома лукав тип који је с европским рукавицама, избрисао границе између мафије и политике и ујединио та два света.

КО "ВАЉА" ДРОГУ А КО АУТОМОБИЛЕ

"Да је црно тржисте под "ингеренцијом" Ђинђића и МУП-а, тврди и наш извор из југословенског подземља, коме очито нису стране "закулисне" работе србијанских политичара. Да су црни путеви дувана, и осталих "добара", нафте и наркотика, под једним центром, Архимедовом тачком у врху Владе, говори и судбина функционера ДБ-а, кога је обелодањивање овога стајало главе. О нелегалним пословима који су зашли у легалне воде, и кријумчарењу под скутима параграфа и закона, говори податак од преко двеста фирми само у Београду, регистрованих за велепродају цигарета

„Деведесет пет одсто своје робе пристигле „каналима без порекла“, продају на црно, а кад би се неко „самоиницијативно“ одлучио да „укњижи“ њихово пословање добио би метак у главу“, прича наш саговорник.

Роба се углавном „ваља“ са Косова, у пратњи полицајца у цивилу и цивилног возила. У Београду се јавно паркирају на прописаном простору београдске царине, луке Београд. Ту их „легално“ надзиру припадници МУП-а, и лучки порттери, а истовар из камиона у комбије сурчинског клана врше лучки „физикалци“ који по правилу нису заинтересовани за „порекло“ робе. По-

сао се на релацији Бујановац-Београд одвија два-три пута недељно, а главни „бос“ по тури заради и пола милиона марака.

Док по речима министра србијанског МУП-а, Михајловића, у Београду дневно нестане тек десетак аутомобила, наш извор тврди да за 24 сата "оде" педесетак возила. Као у фирми „Батић & син“ послове крађе возила, „домаћица“ како се популарније називају (јер су украдени код нас) води Батићев син под надимком „Билда“. „Под собом“ има петнаестак екипа, који украдена возила „складиште“ у новобеоградским гаражама. „Изнајмљивање“ гара-

жа „закупци“ плаћају власницима и по 300 немачких марака, колико је месечна рента стана на најбољој локацији града.

„У трезорима Народне банке пронађено је више десетина килограма дроге“, присећа се наш саговорник „успеха“ србијанског МУП-а, када је у име ЕП-ПЕ-а, пред камерама националне телевизије демонстрирано „извлачење“ наркотика из банчаних сефова.

„Кремирање је могло да се инсценира“ и шећером у праху“, каже са оправданом скепсом наш саговорник, додајући да „спаљивање“ тих наркотика ни-

ко у Србији није видео, да је остало у домену телевизијске „најаве“. Јер бели прах је сувише „златна“ роба да би завршила на обреновачкој депонији“, тврди наш извор.

Поткрепљујући своје оптужбе доказима, о директној спрези Ђинђића и мафије, све то је знао и Гавриловић, који је по изласку из Кошпуничиног кабинета као „шкочвра“ убијен. Што се тиче Кошпунце, све ми личи на ону сатиру Радоја Домановића, где цели народ крене

за слепим човеком. Кад су дошли до ивице провалије и почели да падају питају га „па где нас то водиш“? „У провалију одговори им он, али ја сам слеп, и не знам где идем“.

Као неко близак том кругу тврдим да ће сваки наредни покушај изношења и најмањих детаља коштати главе. Свако ко се 'дрзне' да обелодани његове везе у подземним каналима, биће ликвидан. Имена више нису важна, Гавриловић је само опомена.

Милорад Улемек, звани Легија, пљачкао је златаре, банке, СДК-а, и штедионице по Босни и Косову. Никада није затваран и осуђиван. За паљење дискотеке у Кули добио је од Ђинђића поклон карту у једном правцу, јер је био на црној листи Хага. Возач камиона убице на Ибарској магистралаи био је човек из његових Специјалних јединица полиције, и мислим да ће Легија и поред наводне Ђинђићеве заштите ипак бити следећи. Убијен је Тројке који је много јачи од њега, а Легија је још увек жив и веома опасан сведок.

А ИЗ КОШТУНИЧИНОГ КАБИНЕТА "ЦУРЕЛО"

Да се после класичне "сачекуше" високог функционера ДБ-а "усковитлало", да се ближимо расплету када ће се време у Србији рачунати по оном "пре" и "пос-Гавриловићево", потврђују реакције домаће али и светске јавности. Осим наглог "повлачења" Коштуничиних министара, окретања леђа Влади, Ђинђић и од Запада стиче номинацију вође српског подземља. Став америчке администрације према Ђинђићевом владању Србијом, најбоље је изражен приликом недавне посете Мајкрософту, и његовог гостовања на СИ-ЕН-Ену. У емисији ове глобалне ТВ мреже, и његовом "живом" наступу прошлог викенда, далеко је мање ловорика побрао, него што их убира у домаћим медијима

За разлику од овдашњих, више радозналости показао је новинар СИ-ЕН-Ена, који је упитао нашег премијера, како коментарише учестале оптужбе да је као председник Владе ујединио мафијаше, и стао на чело мафијашког клана Србије. Питао је даље, премијера да ли контролише шверц цигарета, нафте, наркотика, и да ли паре од распродаје имовине Србије завршавају на његовим приватним рачунима. И док је Ђинђић објашњавао да такве оптужбе против њега, износе Милошевићеве присталице, водитељ је "приметио" да се те оптужбе на Западу третирају веома озбиљно.

А да их није олако узимао, пре „званичног“ иступања из Владе ни Коштуница, било је јасно још почетком овог месеца. У намери да ојача свој утицај над

полицијом, која је под пуном контролом Ђинђића, Коштуница је предложио Гавриловићу да се кандидује за начелника ресора јавне безбедности. Гавриловић је требало да замени Сретена Лукића, на чијој је смени због "непопуларних" акција на Косову 1998. и 1999. инсистирала и међународна заједница.

Гавриловић је иначе, више пута био код Коштунице, и разговарао са члановима његовог кабинета, Градимиром Налићем и Радојем Булатовићем. Како тврди наш извор, Гавриловић је до 1999. у ДБ-у био важна спона полиције и подземља, један од најбољих познавалаца српске мафије. Тако је био упознат и са Ђинђићевим везама у подземљу пре него што је дошао на власт. А да је имао себи „лојалне“ у подземљу није крио ни сам Ђинђић. Наводио је да су Милошевићеве људи добијали налог с врха, да га ликвидирају. Колико је тачна та Ђинђићева изјава не знамо, али да је био обавештен о многим ак-

цијама и да је имао веза у подземљу, сигурни смо каже наш извор.

И док су подземне везе и канали били на завидном степену тајности, с највишег места у држави, из кабинета председника „дурело“ је и „кипело“ на све стране. Наиме, припадници Управе за безбедност Војске Југославије открили

су у кабинету Коштунице прислушне уређаје. Пре две недеље претресли су Коштуничин кабинет и открили „софистициране“ уређаје који су, стоји у „Српској речи“, по налогу Живковића поставили припадници СДБ-а. „Клонећи се афера и даље политичке дестабилизације“, пише даље, „Коштуница то није ни обзанио, нити покренуо истрагу. Међутим, у свим демократским друштвима после њеног откривања дошло би до хапшења оних који су у то укључени, и Влада у овом случају премијера Ђинђића, неминовно би пала“.

КОНКУРС

СЕНЗАЦИОНАЛНО!

◀ *Мисџер Бин - џражи
се срџски Шерлок Холмс*

*Владимир Поџовић ▶
-Беба сџрах и џреџеџ
беоџрадских новинара*

◀ *Исџовейџ исџребиџаноџ
СПС-овџа: - "Поздрављам
минисџра Михаџловића"*

*Луџали шерџе данас ▶
а кажу - влада
мафиџокраџиџа*

ПСЕУДОИСТРАГЕ И КВАЗИ-НАГРАДЕ

Сензационални конкурс МУП-а за српским Шерлоком Холмсом, само је део Михајловићевог егзибиционисања, проверених “успеха” и замајавање народа

Расписивање за наше прилике овако импозантне награде за “означавање” злочинца, сигуран је знак да Михајловић тражи пут “чулања” из хорсокака у коме се нашао, јер су све његове изјаве о проналажењу убица и отмица “када дођу на власт” била пука обећања и ноторне лажи Душана Михајловића.

Осим др Војислава Шешеља и његовог документованог наступа да “дође до награде” од 300.000 марака, нико се од запласених грађана није “упецао” на Михајловићев мамац. Наивно је очекивати да грађани могу имати увида у закулисне послове српског подземља. Чињеница је да су многи убијени чак и пред сведоцима, који су давали супротне исказе и правили се глуви и слепи, говори да страх данас влада у јавности, али и у крговима подземља.

DRAGAN RADIŠIĆ
ubijen 01.02.1996.
u Beogradu

RADOVAN STOJČIĆ
“BADŽA” - ubijen
11.04.1997. u Beogradu

ZORAN TODOROVIĆ
“KUNDAK” - ubijen
24.10.1997. u Beogradu

DRAGAN SIMIĆ
ubijen 08.07.1999.
u Beogradu

PAVLE BULATOVIĆ
ubijen 07.02.2000.
u Beogradu

ŽIKA PETROVIĆ
ubijen 25.04.2000.
u Beogradu

MILAN ĐORĐEVIĆ
“BOMBONA”
ubijen 11.03.2001. u Beogradu

MILOŠ ROKNIĆ
ubijen 11.03.2001.
u Beogradu

DUŠAN MILOVANOVIĆ
ubijen 11.03.2001.
u Beogradu

MILAN PANTIĆ
ubijen 11.06.2001.
u Jagodini

BRANISLAV TROJANOVIĆ
“TROJKE” - ubijen
21.07.2001. u Beogradu

MOMIR GAVRILOVIĆ
“GAVRA”
ubijen 03.08.2001. u Beogradu

Да ће награда од 300.000 марака натерати ћутљиво подземље да проговори, тешко да верује и сам Михајловић. Зато је на делу још једно замазивање очију и зајбанција народа. Осим смисла за бизнис и ухода не мафијашке трансфере, Михајловић сваким даном уверава народ у своју склоност ка хумору.

У том смислу, Михајловић конкурише осим Ал Капо-неу, и Мистер Бину.

Михајловић се прави Тоша

Да ли полиција за ова 22 случаја нема индиција ко је и зашто убио те људе, или се прави?

Или се прави јер чињеница је да се Михајловић према грађанима односи по оној народној "лудзбуњеног"

MILIĆ VUKOSAVLJEVIĆ
ubijen 15.05.1998.
u Beogradu

MILORAD VLAHOVIĆ
"VLAJA" - ubijen
11.03.1999. u Beogradu

SLAVKO ĆURUVIJA
ubijen 11.04.1999.
u Beogradu

MILUTIN ŠĆEPANOVIĆ
"MIĆA KRIŽAN" - ubijen
15.02.2001. u Beogradu

GRADIMIR PLAKALOVIĆ
ubijen 15.02.2001.
u Beogradu

MIODRAG STOJANOVIĆ
"GIDRA" - ubijen
18.02.2001.

LUKA MIRKOVIĆ
ubijen 24.04.2001.
u Beogradu

MILAN RAJKOVIĆ
ubijen 30.04. 001.
u Beogradu

ZORAN RISTOVIĆ
"PRIKA" - ubijen
04.06.2001.

MINISTAR GARANTUJE TAJNOST PODATAKA I
ZAŠTITU LICA KOJA SE MOGU JAVITI NA TELEFON
011- 3614-612
I BIĆE IM OMOGUĆEN KONTAKT SA MINISTROM

MINISTAR
Dušan Mihajlović

Dušan Mihajlović

IVAN STAMBOLIĆ
nestao 25.08.2000.

ЈЕДИНСТВЕНА ПРИЛИКА ЗА ПРЕМИЈЕРА ЂИНЂИЋА ДА ЛЕГАЛНИМ ПУТЕМ ДОЂЕ ДО 300.000 МАРАКА

Ко је убио Шијана?

Кормилар
сурчинске мафије

Од 6. октобра прст на
окидачу сурчинске мафи-
је повукао је актуелни
премијер.

Најме, примирен сур-
чински ганг који је после
убиства Шијана управо
кренуо у легалне токове,
у безакоње је поново сур-
вао премијер Ђинђић и
његов пулен Чедо Јован-
овић који у сиву градс-
ку четврт упадају са ру-
кама у џеповима и чеши-
ће него у своје куће.

ПАНТИЋА ЈЕ УБИО ВЛАДИМИР ПОПОВИЋ-БЕБА

“У високим руским круговима још увек се препричава посета Ђинђића. Стигавши у Москву авионом Станка Суботића, у пратњи Жарка Кораћа и остале “делегације”, захтевао је да га одведу у јавну кућу. И поред шока и неверице руских дипломата и званичника, жељу су му удовољили, а његове “авантуре и оргијања снимили”, открива нам “утиске” са премијерових путештвија из “својих извора”, легенда српског новинарства Милован Бркић. Прелазећи с “посластица”, на “крими” досије српског премијера, као сталне рубрике из његовог пера, Бркић каже:

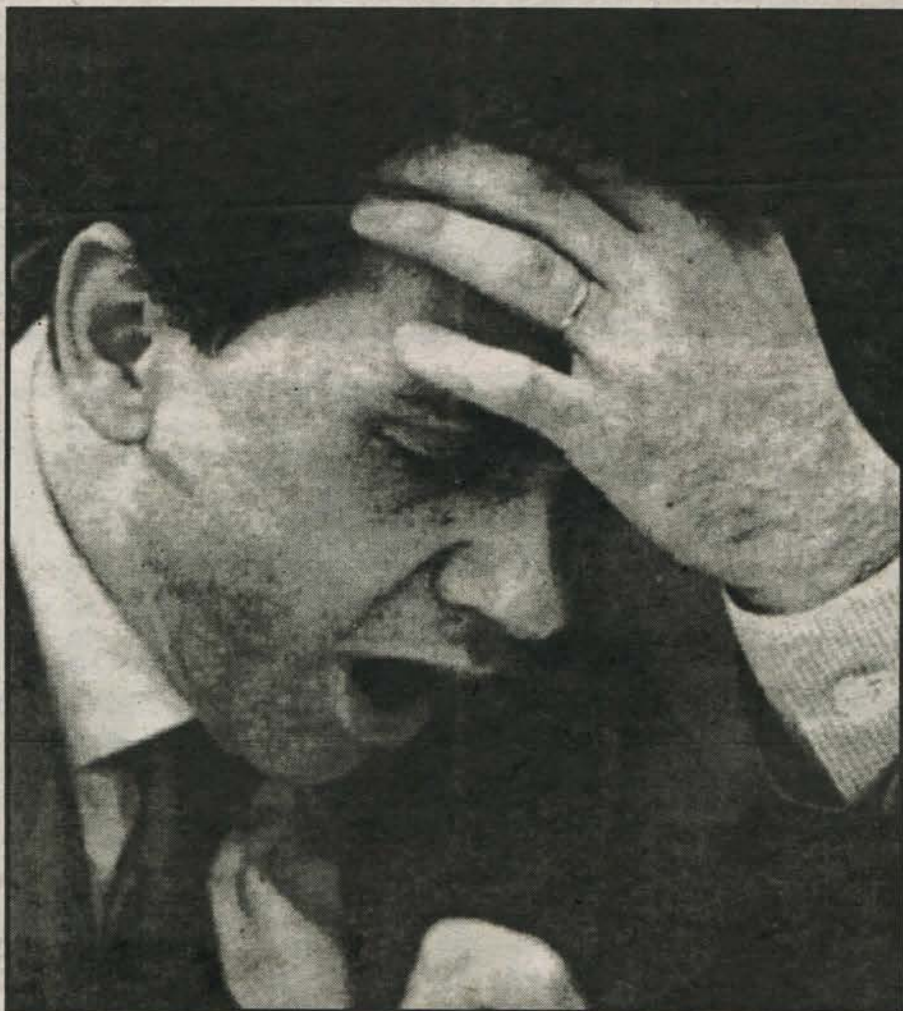

Најопаснији Ђинђићеви услови, због којих ће сигурно с премијерског положаја заглавити у затворску ћелију, су његова сарадња са француско-немачким нуклеарним лобијем. Ђинђић је још пре десет година, прихватио њихову финансиј-

ску и осталу подршку уз услов, да им једног дана, кад се докопа власти, омогући да складиште свој нуклеарни отпад у Србију. Имајући у виду да је из потпуно необјашњивих разлога затворено већ неколико јамских копова и рудника у Србији, мислим да ће

Сурчин

се тај нуклеарни отпад управо у њима „конзервирати“.

Због смртоносних последица зрачења међународних снага стационарних у Босни и Косову, тренутно се с тиме стало. И велика прашина, која се поводом тога прошле године подигла, била је пробни балон за домаћу али и

светску јавност. Одређену количину тог нуклеарног отпада, планира да „извезе“ и складишти у црногорским брдима. Али докле су у том правцу отишли Ђинђићеви преговори са црногорском Владом не знам.

• Ђинђић је, наводите, ставио „шпану“ и на послове с нафтом?

За време НАТО бомбардовања, Ђинђића је у Црну Гору одвезао Гавриловић. Ђинђић му се „захвалио“ као и свима који су му икад помогли. Сви који су помогли Ђинђићу завршили су у гробу, или понижени и обешћашћени. Тако да се у обрачуну Ђинђића и сурчинске мафије може очекивати истоветни расплет, и мислим да ће ускоро половина њих бити убијена. Они су се после убиства Шијана „примирили“, и били на путу да легализују своје послове, али их је овог пута Ђинђић бацио у амбис.

Напоменуо сам да смо из програма „Храна за нафту“, које су Уједињене нације одобриле Ираку, куповали по сниженој цени ту ирачку нафту, коју смо касније шверцовали, продавали другим, и део новца враћали Ираку, у кешу. Чим је дошао на власт, јасно је ставио до знања да ће из дипломатског живота Србије Русију „потиснути“ на шта му је Русија одговорила тако што је „заврнула“ нафту и гас па смо се пред Нову годину десет дана смрзавали у Србији. Нафта је потом „тајним“ пацовским каналима стизала из Ирака, и то његово стављање монопола над нафтом и нафтним дериватима било је у функцији његовог личног богаћења.

Ђинђић је, чим је победила демократска опозиција и било извесно ће он постати премијер, почео да ствара једну моћну организацију која ће се искључиво бавити заштитом његових интереса и стварањем његовог личног богатства. Ту су министар индустрије Горан Новаковић, министар финансија Ђелић и његов „дечко“ Александар Радовић, директор Републичке управе јавних прихода, затим Марија Рашета-Вуко-сављевић. Била је заменик Милутину

Мркоњићу у Дирекцији за изградњу. Сви смо мислили да ће Мркоњић добити барем 5.000 година затвора, међутим он се више нигде не помиње.

Дакле, Ђинђић је, поред свих Милошевићевих људи, преузео и све његове послове: трговину нафтом, шверц лувана и наркотика, стратешких производа. А сада је најактуелнији бизнис премијера рекетирање великих српских предузећа, и оних који су се за време Милошевића обогатили. За велике новчане накнаде амнестира их кривичне одговорности. Међу тим људима су Милан Јанковић, сада звани Филип-цел-

тер, власник „Центера”, који је добио 50 милиона марака из Зајма за препород Србије, а кога сада више не помињу. Затим Ђинђићев кум Милан Беко, који је узео огромну провизију од продаје Телекома и који је и даље на слободи. Ту је и власник „Крмивопродукта” из Сурчина, Драгољуб Марковић, такође кум Зорана Ђинђића, који је узео 50 милиона марака из примарне емисије, и он се више нигде не помиње. Њега не „качи” закон о профиту, јер плаћа лични рекет премијеру, коме је саградио кућу у Добановцима, у Београдској улици бр 70.

• **Каже се да је Сурчин данас једна „сива” зона, коју обични „грађани” заобилазе, и у којој је постављено 70 камера?**

Приступ Сурчину контролише полиција, јер је то империја, „оаза” господина Ђинђића. У Сурчин као у своју кућу,

рукама у џеповима, и слободно поред премијера, „навраћају” данас још и Чедо, као и Владимир Поповић-Беба.

• **Да ли је „сурчинска мафија” нека паравојна формација?**

Не, то су „бизнисмени”. Реч је о организованој мафији, специјализованој за крађу аутомобила, која је до сада украла око 40.000 возила, и која тргује нафтом, дрогом. У тим пословима има пуну заштиту премијера, и сада покушава да их „преведе” у неке економске токове. Та мафија је купила два блиндирана ципа шефу посланичког клуба ДС-а, Чеди Јовановићу, купила му је два стана, и поклонила коња вредног 300 хиљада марака.

• **У том Ђинђићевом клану, коју улогу има Владимир Поповић-Беба?**

То је бивши хармоникаш из Јагодине. Био је директор „Спектра”, чији је вла-

Сурчинска банда ме је 1996. године одвела из „Српске речи” у Сурчин. Пет сати су ме тукли, је-два сам преживео и нико од њих није осуђен. На „заташкавању” те афере радио је интензивно сам Ђинђић, због чега је као тадашњи градоначелник Београда и смењен.

сник Милан Беко. „Спектра” се бавила маркетиншким пословима, медијских наступа и имиџа Социјалистичке партије и ЈУЛ-а. Преко „Спектра” Милошевић је Ђинђићу исплаћивао велике своте новца „за сарадњу”. Тако му је, 1997. године, „платио” да не, изађе на изборе.

• **Каже се да је он страх и трепет београдских новинара?**

Новинаре ће тек убијати, а претпоставља се да је он организовао убиство јогодинског новинара Милана Пангића, да је руководио убиством Момира Гавриловића. Поповић је сада шеф бироа за комуникације у Влади Србије. Та „паравлада” организација се о трошку пореских обавезника, грађана Србије, бави искључиво промоцијом личности Ђинђића.

Један од Ђинђићевих људи је и Зоран Мијатовић, најкрвочинији начелник службе ДБ-а за време Слободана Милошевића. После одласка из те службе радио је у парополицијском листу „Недељни телеграф”, а крајем јануара се вратио, и постао заменик начелника службе СДБ-а. Информације које по свим критеријумима представљају државну и пословну тајну, он „одапиље” „Телеграфу”. И не само то. Све информације које су у функцији дестабилизације државе и компромитације неких личности господин Мијатовић даје „Телеграфу”.

• **Тијанић је на „Палми” изјавио да је Мијатовић био у личном сукобу са Гавриловићем?**

Михајловић је ових дана саопштио како је из Кошпунчиног кабинета стигла „белешка” да је Гавриловић навео имена људи у полицији огрезалих у криминалу, међу њима су и начелник Управе за сузбијање криминалитета МУП-а Србије, Радован Кнежевић и начелник СУП-а Београда, Бошко Буха.

На конференцији за штампу помнута су имена и извесног „Чумета”, Ђинђићевог кума који је купио увозне машине без царине, и Батићевог телохранитеља извесног „Шљуку” који је од „Југо-петрола” купио пумпе за 22 милиона марака.

Кнежевићев заменик, Драган Карлеуша, на конференцији за штампу изно-

си низ инсинуација, злонамерних података, да је Гавриловић учествовао у више ликвидација, не наводећи при том ни једно име. То говори да је Михајловић мафијаш најгоре врсте, јер је истрагу о убиству Гавриловића поверио управо онима које је Гавриловић означио као криминалце. Уместо против Гавриловићевих убица, истрага се води против покојног Гавриловића.

Иначе, Михајловић се, сем мафијашких послова, бавио и бизнисом. По садашњем закону о екстрапрофиту држави дугује два милиона марака, а познато је да се његово предузеће „Лутра” осим шверца нафте и црвене живе, бавило и трговином оружја са Албанцима.

ПОДВАЛА И ФАРСА

"Ниједан шеф државне безбедности на свету није добио више од годину дана затвора, тако да и Радету Марковићу предвиђам још неколико месеци. Уосталом, биће ту разних дилова", изјавио је Марко Ницовић. А да су најважнија документа "склоњена" из архиве ДБ-а, признао је недавно и Михајловић, рекавши да је део тајних досијеа "почишћен", што ће послужити у наредним обрачунима и уценама. Да је читава прича о отворености досијеа чак и о обичним смртницима фарса, потврђују "услови" под којима се дају на увид грађанима

И док, с једне стране, имамо „утајивање“ „биографије“ садашње врхушке у Србији (чији ће садржај убрзо процурети у јавности), сва досовка обећања о скидању паучине са тајне архиве само су још једна подвала грађанима. О досијеима и осталим делатностима службе, разговарамо на „блиц“ са „шкртим“ начелником СДБ-а Шумадије и Поморавља Радивојем Марковићем (где се, да подсетимо, недавно догодило и убиство новинара).

Уредбом су обухваћени досијеи од рата до данас. Ако се на захтев лица утврди да „постоји“, скида се „тајност“ искључиво за носиоца тог досијеа. Упознавање са „материјалом“ обавља се уз присуство нашег службеника и лице

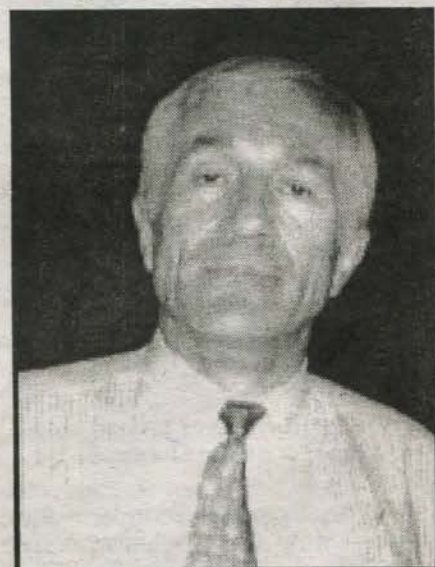

не може да снима, преписује и износи о њему евидентиране податке, јер су за све осим њега они и даље државна тајна.

• Кажете да не знате колико досијеа има, знате ли колико вам се грађана до сада обратило?

Јавило се 386 телефоном, од тога 231 је лично долазило да сазна има ли или не досије, јер се информација о томе не даје телефоном. Од тих 231 само 21 имају досије, од чега је свој прочитало 17 лица.

• Политичка опредељења нису, кажете, била пресудна за њихово постојање?

• Каже се да досијеи обилују подацима о сексу, швалеријацији. Такве се пикантерије злоупотребавају ради уцене.

То и није нека уцена.

• У случају Обрадовић јесте.

Није га ДБ уценио.

• Јесу политичари.

Са тим немам везе.

• У вашој надлежности је истрага убиства новинара Милана Пантића?

О току и резултатима не могу да причам, јер истрага још није завршена.

• Она може да потраје и наредних сто година?

Па постоје убиства која се никад не открију, и таквих има?

• То што је јасно и малом детету, „дебеовцима“ није. Не чини ли вам се да сте убицу требали тражити у Пантићевим текстовима?

Тема су „досијеи“, не бих о истрази.

„Случајно“ признање начелника Шумадије и Поморавља, да ДБ води истрагу недавно убијеног јагодинског новинара Пантића, отклања и последњу сумњу да је реч о класичном политичко-мафијашком убиству.

Начелнику службе СДБ-а.

• А Петровић?

Министру МУП-а, Михајловићу, Михајловић даље Влади, односно Ђинђићу.

• Како коментаришете убиство Гавриловића?

Није у мојој надлежности, нисам у току?

• Али ДБ никад не спава.

И ја мислим, ради свој посао.

Не, већ тероризам и екстремизам, и све оно, дакле, што угрожава уставни поредак.

• Ко их је најчешће „цинкарио“?

Не свиђа ми се тај израз, свака служба овог типа у свету има своје сараднике. То улази у методологију службе, и то је већ државна тајна.

• Шта је са прислушкивањем, каже се да се у Србији 10.000 телефонских претплатника, данас прислушкује?

Прислушкивање је законом предвиђено, ако постоји основа и потреба за тим.

• Ко то одређује?

У нашој служби постоји хијерархија, значи да се на тај начин и о томе одлу-

чује. Дакле, прислушкују се они за којим држава показује интерес?

• Кажете да један радник не зна задатке и послове другог. Све је код вас по „ПС-у“, по правилима ДБ-а, и све је тајна. Дакле, нико не зна шта ви радите, коме онда оговарате?

МУП "ЛИКУЈЕ" - "ОТПОРАШИ" ЛИНЧУЈУ

"Иако ми поштујемо власт и пружамо руку сваком ко у тој утакмици победи, угрожени смо данас више него икада. Тако да ћемо, иако немамо од кога, морати да тражимо заштиту јер под ДОС-ом је горе него под НАТО бомбама", прича нам из крагујевачког КБЦ-а, насмрт испребијан Вукашин Чпаљак. После дванаест дана лечења, још увек под гипсом и јаким боловима, присећа се немилог "сусрета" са "отпорашима" из кога је изашао са фрактурама и обољењем бубрега"

Као дугогодишњи активиста СПС-а, и раније им је каже био трн у оку. Али да су „отпораша“ неустрашиви кад 'линчују', схватио је као дугогодишњи активиста СПС-а тек под новом „демократском“ влашћу у Србији.

- Пролазио сам мотором поред игралишта, где се налазила група тих момака из насеља, отпораша, који су играли кошарку. Један од њих, због кога смо се већ раније жалили његовом оцу, гађао ме је камењем, што је поновио када сам се после пола сата враћао. Зауставио сам мотор и пошао ка њему. Церећи се из свег гласа, придружио се својим пајтосима кад ми је један од њих пришао и опсовао мајку. Одвратио сам му псовком, док су се остали поређали око мене и опколили ме. Један од њих ударио ме је обема шакама, песницама у главу, пао сам. Сви, њих седмори-

РАССЛАВ

ца-осморица, навалили су на мене и тукли ме, како се каже, као говече у купусу. Мало им је било што су ме шугирали и ударали песницама, него су узели и тарабе са ексерима. Тукли су ме свуда, по бубрезима, глави, леђима.

Не знам како сам извукао живу главу, и помогао се куће. Дошао је одмах мој рођак који је јавио полицији, и позвао болницу, где су ме најпре сместили на урологију. Да би ме ваљда докрајчили, те ноћи су око пола један до-

шли у болницу и тражили ме. Спасила ме је сестра, која ме сакрила, закључавши ме у једну собу.

Иначе, пореклом сам из Иванграда, овде у Крагујевцу сам од 1968. године. Од 1992. сам био активиста СПС-а.

У насељу Корићани, где живим, направили су списак чланова СПС-а, и „иду“ по реду. Тог који ме је гађао каменом, подмашују да вређа и провоцира народ. Дали су му задатак да нам баца камење у двориште и гађа прозоре.

Осноност власти

Секретар месне заједнице (из ДС-а) главни је саветодавац тим „отпорашима“. Дели им неке мајице и бецеве, и чуда прави у насељу. А кад му се неко ко му није по вољи обрати, псује га, вређа и главачке избацује из канцеларије.

РАДЕМБ

Поздрављам МУП

и Михајловића

Полиција их подстрекује да се иживљавају на грађанима. Зато поздрављам Михајловића, без његове подршке хулигани не би могли народ да линчују.

РАДЕМБ

Идејни вођа им је син једног „Бавара“ који држи печењару, па их кад неког „еспесовца“ пребију награђује вечером.

Старији људи из насеља су преплашени, не знају шта да раде јер их пресећу и прете. Стрепе да изађу из куће, па су са собом почели да носе и мотке, то је као у Харлему.

Полиција им у томе даје пуну подршку. Милиционер задужен за наш рејон, са надимком „Боги“, наговара их да нас што више провоцирају. Жалили смо се и упозоравали његове руководиоце, али од тога као што видите нема вајде. Полиција је пре три дана ушла у кућу и испитивала моју жену, јер сам наводно тим отпорашима претио. А ја сам овде у болници од 2. августа. Најпре на урологији, а затим на ОРЛ-у, јер ми је због прелома рађена операција носа.

Ником ништа не дугујем, поштујем власт, волим ову земљу и моју партију. Али је дошло време да у 21. веку човек не сме да иде улицом. То што им нисам по вољи плаћам својом кожом, је ли то учинак ДОС-а и њихове „демократије“. Кад неког „поцепају“ часте се и пију, народ у Европу воде батином и моткама.

ЛУПА ЦИПОВЕ КАО УСКРАШЊА ЈАЈА

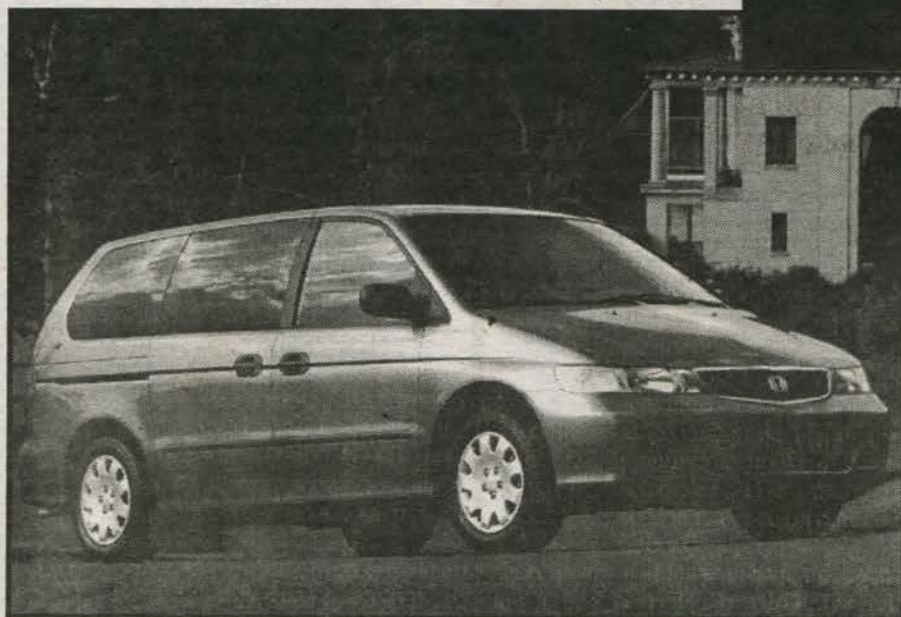
Док ће радници крагујевачке "Заставе" због поломљених стакала на владином аудију, већ у понедељак сести на оптуженичку клупу, за санацију Чединог "возног парка" Влада је до сада издвојила неколико стотина хиљада марака. У односу на Марка, који се за воланом одлично сналазио, шеф посланичког клуба ДОС-а Чеда Јовановић за собом оставља само хаварије. После ланчаног судара на Ибарској магистрали, где је направио штету од двеста хиљада марака, Чеда је 23. јула имао "саобраћајку" и у Новом Саду

У удесу су једва живу главу извукли момак и девојка чије име за сада нисмо успели да сазнамо. Они су хитно пребачени на хируршко-пријемно одељење Покрајинске болнице у Новом Саду, а цео „случај“ уз подебелу суму „заташкан“. У покушају да о овом нешто више сазнамо обратили смо се начелнику пријемног др Ивановићу, који нас је, "с обзиром да није компетентан да даје такве инфор-

мације", упутио на директора центра др Александра Милчића. Обавестивши нас да је директор на одмору, сестра нас је посаветовала да се обратимо управнику хирургије др Јовану Фау, који опет није био ту. И док су нас у болници „штетали“, у Шестој управи МУП-а Србије су били прецизнији.

"Чеда је веома

лош и нервозан возач, склон хазарду на улици" рекао је наш извор из „кругова“ обезбеђења функционера Србије, додајући да је поводом тога шефу Шесте управе у више наврата слат извештај.

"Почетком прошлог месеца у блиндираном ципу Владе Србије имао је „инцидент“ у околини Београда. изгубивши контролу над снажном машином „закуцао“ се у бандеру крај пута. Цип је био потпуно демолиран, Чеда мало угруван, а његов сувозач због повреда кичме још увек носи крагну. И овај случај је, нажалост, „заташкан“. Чеди треба одузети волан, јер је опасносту саобраћају, каже наш извор, и додаје: " Чеда је имао среће, јер није било мртвих, па је Ђинђић то лако сређивао. А кад неко остане без главе ни лова им неће помоћи".

АФЕРЕ

ПРЕТЊЕ НА СНАЗИ!

◀ *Ко су профитери
досовске власти*

*Обећања ДОС:
"не лиши мађарче
до зелене траве*

◀ *Олигор Каса, Михајловић
и Бајић борили се за власт
а "сјажирали" у криминалу*

*Досовци на
удару ДОС-а*

ВЛАДА

- ЂИНЋИЋЕВО ПРЕДУЗЕЋЕ

Риплијевски звуче медијске изјаве Ђинђића о наводном пријатељству са Коштуницом. У штампи је забележено да су се "пријатељи" састали проте-кле седмице, у јеку досовске кризе, разговарали два сата и ништа нису дого-ворили

Ових дана у Србији се одвија медијско препуцавање људи из „пријатељских“ табора, при чему се често и не бирају речи. Као да су нови властодршци заборавили да је ова земља уморна од лидерских свађа - да их је народу преко главе.

О томе смо разговарали са неколико политичких аналитичара, дан уочи седнице Председништва ДОС-а, па иако ће, кад се ове новине појаве, исход већања бити познат, није згорег проверити какви су прогнозери наши саговорници.

- Верујем да ће доћи до компромиса на састанку Председништва ДОС, јер је, једноставно, нужан обема странама, тврди социолог Ласло Секел. Мислим да ће компромис бити привремен, а део договора биће и одлазак Душана Михајловића и Владана Батића - двојице искомпромитованих министара.

Према речима Жарка Требјешани-

на, изванредан компромис је, на неки начин, већ постигнут. ДСС одустаје од намере да руши Владу, што је у овом тренутку Ђинђићу најбитније. Према томе, Требјешанин верује да је постигнут кључни компромис и тврди да је то Ђинђић схватио као своју победу, па неће дати ни своје министре.

- Мислим да је овај сукоб отишао сувише далеко да би се могао зауставити - чак и ако би главни актери у њему, значи Коштуница и Ђинђић, показали најбољу вољу за то, тврди Слободан Антонић, политички аналитичар. Ми смо усред једне типичне ескалације сукоба, где иза сваке реакције следи нова - која је за један степен виша и која, заправо, само затвара те кругове сукоба.

Манипулација

Истраживања показују да је доласком ДОС-а на власт проблем корупције у Србији повећан, да је евидентна

повезаност политике и мафије. Деведесет процената грађана сматра да правосуђе спада у три најкорумпираније делатности у Србији. Зашто онда не разговарати о одговорности ресорних министара?

Независно од тога да ли нека странка то користи за своју промоцију или не, питање криминала и корупције је, по речима Жарка Требјешанина, једно од најделикатнијих с којим ће се ово друштво суочити из најмање два разлога. Један је што без решавања тог питања нема напретка, а други, што страни инвеститори не улажу новац у несигурна подручја.

- Чини ми се да је проблем корупције и систематске повезаности између криминала и привреде, с једне стране, и власти, с друге, главни проблем Србије у процесу транзиције, каже Слободан Антонић. Уколико она то не реши, бојим се да од транзиције овде неће бити ништа. Имам утисак да је ово

баш време једне одлучујуће битке хоће ли Србија ући у земље успешне транзиције, као што су Мађарска и Чешка.

На питање да ли треба разговарати о одговорности ресорних министара, Антонић је био изричит: „Апсолутно“! То је, како рече, нешто што мора бити на дневном реду и парламента и Владе, а пре свега јавности, која мора стално да отвара тај проблем.

Бинђић сматра да МУП и Министарство правде добро раде, чак је изразио задовољство њиховим радом...

Једни кажу да Бинђић чува своје министре, а други да нас безрезервно залагање за своје кадрове враћа у времена када су се законом штитили лик и дело појединих личности и институција.

- Бинђић штити своје министре, они штите њега, каже Ласло Секел. Цела ова ситуација је таква да у њој Влада Србије покушава да функционише као неодговорна влада, а њен премијер да задржи привилегију коју је до сада имао. Наиме, он је Владу и направио као своје приватно предузеће и сад се одједном суочио с реалношћу да мора да положи рачуне коалиционим партнерима који су га и довели на власт.

Жарко Требјешанин сматра да се мора разговарати о министрима.

- Не може Влада, која је странка у спору и чији се рад оспорава, да буде арбитар. Не може она да каже за себе да добро ради! Нити је разумно очекивати да ће нека влада рећи: Не, ми нисмо радили добро, треба нас сменити! Такође, када је реч о министарствима за полицију и правду, постоји доста доказа како су радили.

Требјешанин подсећа да је министар полиције неколико пута обећавао да ће дати оставку ако не реши неке случајеве, па ником ништа. Не може министар полиције да оцењује рад тог министарства, нити министар правде може да чини исто у свом домену. Њихов рад је

предмет процене стручне, па и шире јавности. Конкретније, ако министар није добро радио, треба да буде смењен и то ни у ком случају не треба да умањује значај рада Бинђића нити да се схвата као напад на њега.

Министар Михајловић ових дана је веома присутан у јавности - у штампаним медијима, на телевизији... Упиње се да и папирима докаже како је МУП добро радио. Неистомисљеници тврде да су министрове изјаве потпуно контрадикторне, немуште и да саме о себи највише говоре.

- Не може Михајловић сам да оцењује свој рад, категоричан је Жарко Требјешанин, јер постоји доста објективних података, и то што Михајловић износи чиста је манипулација. Конкретније, сви показатељи јасно указују да је Министарство полиције лоше радilo. Зашто је то тако, колики је удео министарства у томе, а колико министра „лично“, питање је.

Један од статистичких података, по речима Антонића, каже да је стопа криминалитета у Србији, после 5. октобра, порасла за 20 посто. Дакле, без обзира на то што Михајловић маше неким процентима, остаје чињеница да сада има више криминала него раније. То је једна ствар.

Друга ствар је што су и бројке које помиње проблематичне. Наиме, он тврди да је стопа решавања убиства 60,56 посто, што значи да свако треће убиство остаје неоткривено.

- Прича о томе да полиција не расветли свега 40 посто убиства потпуно ми је иста као када је Милошевић говорио да је на изборима 1996. године поништено гласање на свега 3,5 посто бирачких места. Али, због тих 3,5 посто цела Србија је устала на ноге. И ових 40 посто убиства много више "говоре" од оних 60 посто које је полиција расветлила, каже Антонић.

Питање је колико су међусобна оптуживања на релацији Коштуница-Бинђић реално заснована, а колико у томе има партијског и прављења позиције за неке будуће изборе

- Суочени смо са врло битним проблемима корупције и криминала, али очигледно је да се и та питања користе у неким међустраничким надметањима, тврди Жарко Требјешанин. Мислим да је то лоше. Та питања би требало решавати не због тога да би нека

странка добила поен, а нека изгубила, већ зато што ако се не реше сви губимо. Не треба ту стати на страну ниједне партије, већ уз грађане.

Слободан Антонић на политичкој сцени Србије види један реалан сукоб, пре свега око политичке моћи, а, с друге стране, и настојање ДСС и ДС да узму што бољу стартну позицију за изборе који ће се, према његовим очекивањима, одржати ускоро.

И док су грађани разочарани, док се осећају несигурним, досовци имају преча посла. У борби за власт не бирају средства. Јавност је већ упозната са „детаљем“ да је Бинђић дао Михајловићевој „Лутри“ сто милиона марака, да српски премијер гради велелепни дворца, носи скупоцена одела и воли сатове од чије се цене обичном човеку заврти у глави.

По свему судећи, ово је тек загревање. Каква ће тек „артиљерија“ бити потегнута пред саме изборе?

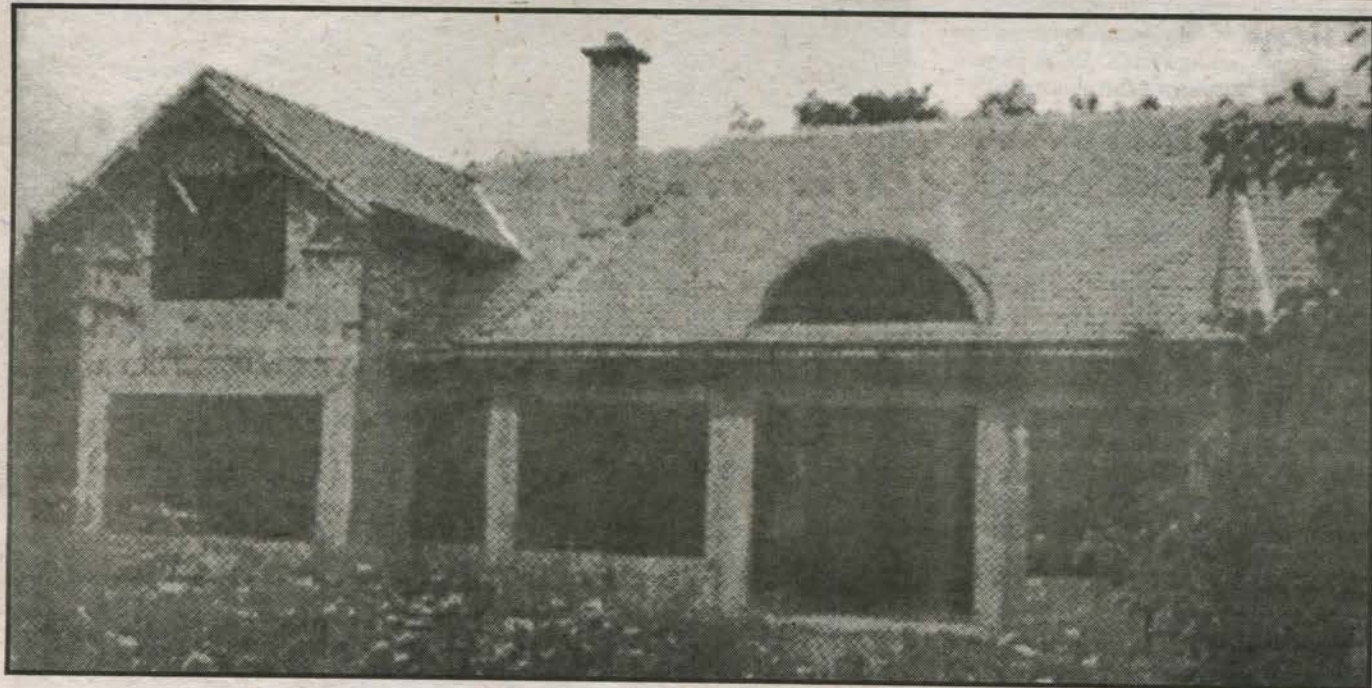

СВЕ НА МУФТЕ

"Полазник" Карићевог "универзитета" Слободан Орлић, који је после десетогодишњег "статирања" уочи доласка на место савезног секретара за информисање, дао рекордних двадесет испита, истим рекордом од осам месеци подигао је себи и пристојно "здање". Тако је овом, додуше још недовршеном грађевином у близини Дома пензионера "Бежанијска коса", себи за "мандата" млађени Орлић "овековечио" благодети нове "демократије"

Што се права и закона под новом влашћу тиче, најбоље га је својом лидерском "номинацијом" и Батићевим потписом, репрезентовао, сам Орлић. Ако је овако наочиглед света дошао до странке, каквим ли је "мутљавинама" онда тек дошао до пара, за ово скромно здање површине од неколико стотина квадрата. Одговор на то, свакако ће једном морати да да секретар Републичке комисије за утврђивање финансијских злоупотреба, Слободан Лалић. Пошто се новоусвојени републички закон о бесправној градњи не односи на оне које је ступање закона на снагу затекло усред неимарске делатности, и пошто су "груби" грађевински радови, што се да видети на слици, приведени крају, Орлић не мора да брине да ће завршити у затвору.

ОДГОВОР НОВИНАРА НА ДЕМАНТИ ДС-а И ФУНКЦИОНЕРА ОВЕ СТРАНКЕ НИКОЛЕ САНДУЛОВИЋА

Поводом текста из претходног "Флеш" издања "Велике Србије" о Ђинђићевој вили на Сењаку, који је пренео подгорички "Дан", огласила се ДС, али и наводни власник куће у Дриничкој 1, који је "сасуо" најбруталније претње новинару. Бивши телохранитељ Ст. Протића, сада из врха ДС-а поручио је новинару "Дана":

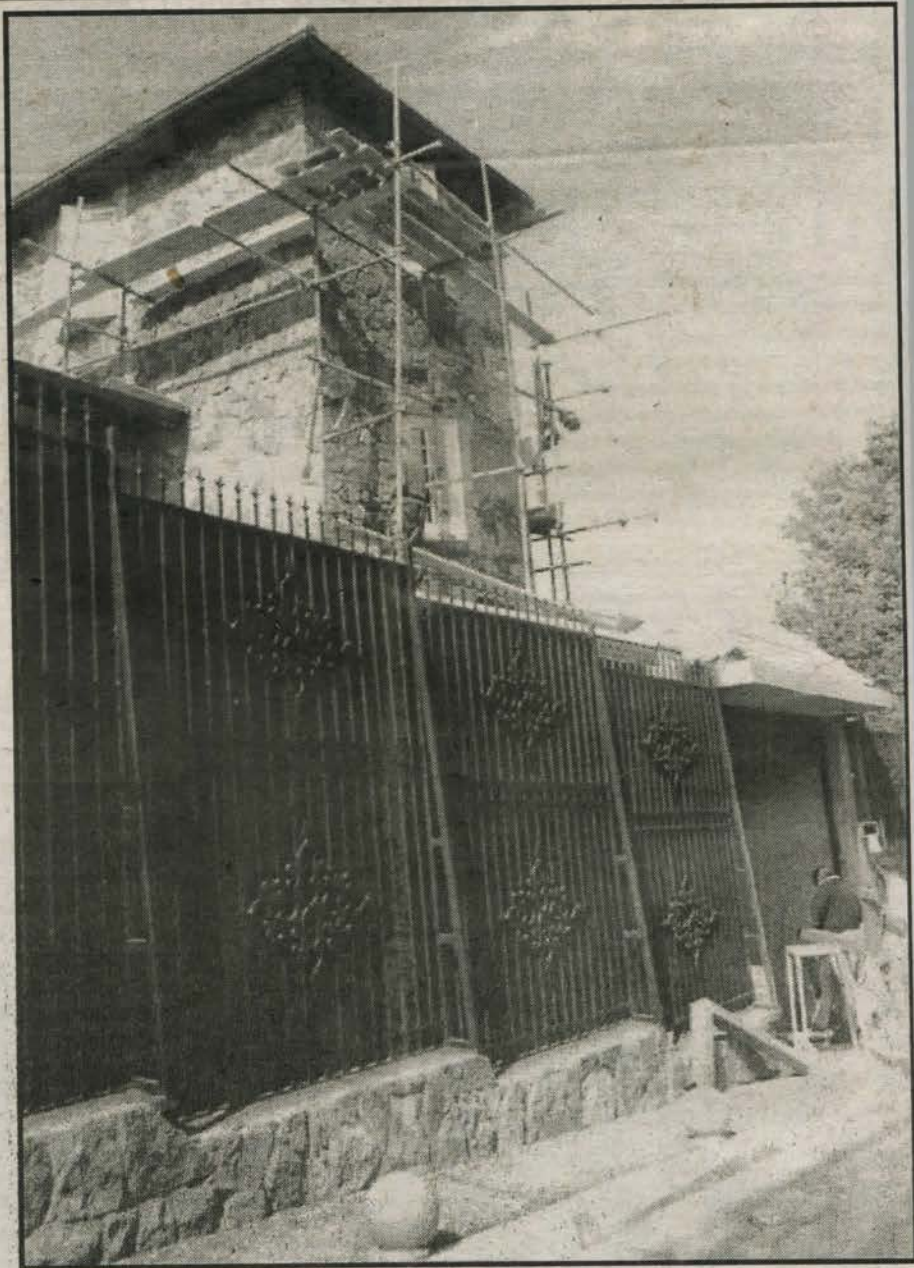
Најебаћеш - а имам паре и моћ

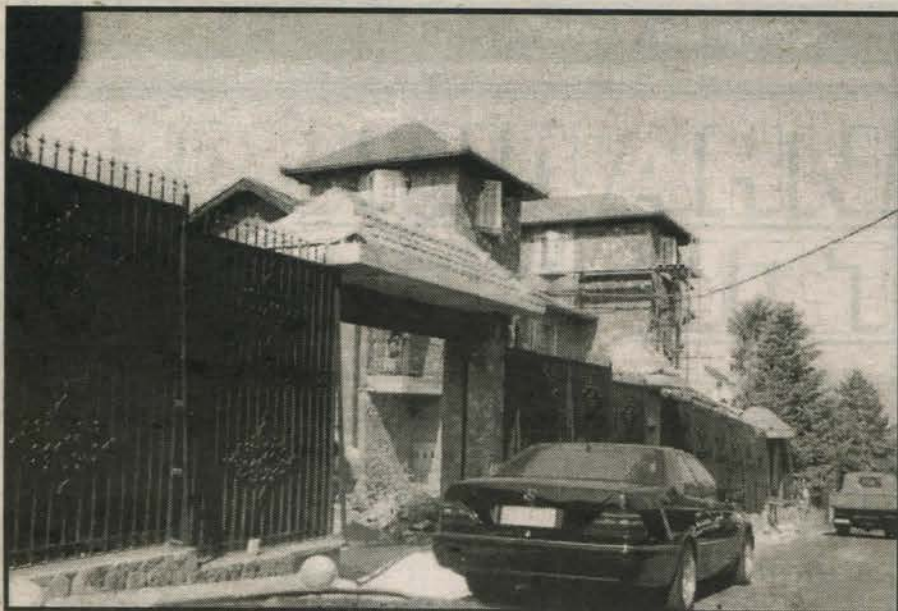
(На "реаговање" ДС-а и претње телохранитеља Сандуловића, сада у својству "адвоката" премијера Ђинђића, преносимо одговор новинара)

После бројних написа „Дана“, а који су се посредно или директно тicali премијера Ђинђића, и рада његове Владе, „интригира“ да је ДС овог пута ипак нашао начина да се „огласи“ макар у виду „демантија“ (јуче објављеног у „Дану“). Наиме, преношење „цигарет“ афере из „Национала“, али и бројне „ауторске“ текстове из Србије, који су свакодневно обелодањивали по који „детал“ о „мутним каналима“ и „дилерским“ склоностима нове власти у Србији, ДС је „оћутао“. Уколико су наводи с којима је до сада „испливавао“ „Дан“ били заиста „фалсификати“ и пуке „неистине“ (како саопштава ДС), за којима се српски премијер не „окреће“, „питање“ је зашто га је „вила у холивудском здању“ како је сложио мој текст, тако „напрасно“ навела да се „окрене“ и „обрне“.

Оно што такође „импресионира“ из јучерашњег „саопштења“ ДС-а, јесте и „опсежност“ прикушљених „података“, „призивање у помоћ“ „налаза“ грађевинских инспекција, тврдњи да је градња „куле под облацима“ и даље под некаквим знаком питања, као и призивање имена о стварном и фиктивном власнику грађевинског замљишта.

Ако сам добро разумела, власник земљишта је извесна Ружа Арсић. Судећи по томе да је дотична Ружа већ „више десетина година“ власник те парцеле, а да иста није „нигде“ јавно „иступила“ питање је, није ли дотична можда већ давно у књижи мртвих. Власник виле, која је брзином печурке никла, како кажете на „неовлашћеном“ земљишту је извесни Н. Сандуловић. Од „храбрости“ пак да на туђем атару гради „вавилонску кулу“, далеко више пажње завређује „наступ“ дотичног Сандуловића у прејучерањем телефонском разговору.

Бивши телохранитељ Милана Ст. Протића, по речима упућених, са бруталним „мрљама“ и реномеом „подземља“, држао се своје „проверене“ методологије и током телефонског разговора. Са великим револуционарним „заслугама“, и тесним везама у ДС-у, данас је дотични по сопственом признању „Бог и батина“ и човек са „јаким везама“. У том смислу, навео је даље, неће штетети ни себе ни своју моћ, да ме уништи.

Представљајући се као власник грађевинске фирме, „запенивши“ што сам овим текстом „увредила премијера“, између осталог је рекао:

— Једи говна, говедо једно. Не знаш с ким разговораш, буди сигурна да нећу бирати средства, а имам паре и такве везе да ћу те уништити заувек. Немој да буде да нико не зна твоју адресу, и немој да испадне да си неки НН новинар за кога нико, па ни редакција, није чула. Због моје двоје деце, и премијера кога си поменула, наћи ћу те ма где да

си. А најebaће и тај који стоји иза тебе, и који ти је „наредио“ да то пишеш. Запамтићеш ти ко је Никола Сандуло-

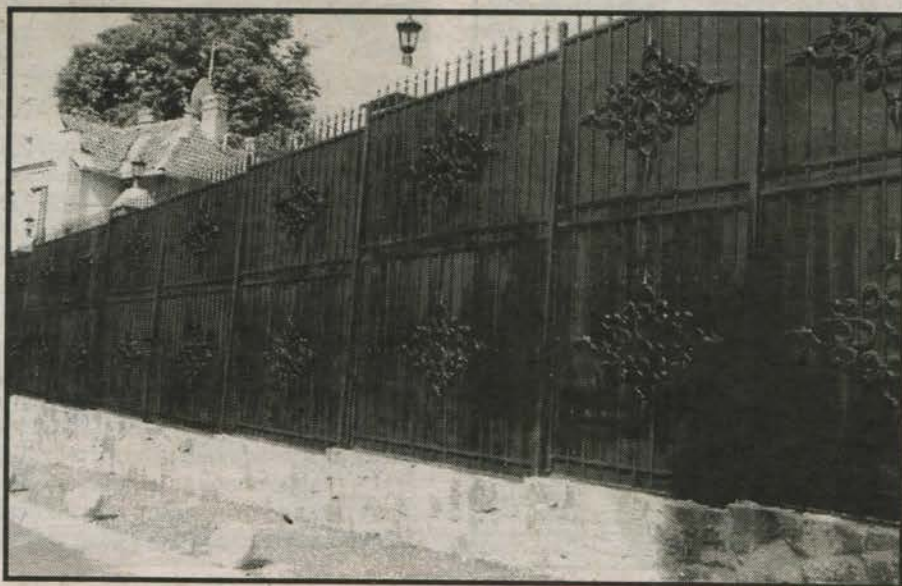
вић, макар се и под каменом сакрила — казао је у службеним просторијама где сам се налазила, познати колекционар голубова, и самопрозвани „рокфелер са Сењака“, иначе Дорћолац Сандуловић, „неприкосновен“ бизнисмен „са везама“ у врху.

Да је веровати овом последњем, говори, додуше индиректно, и саопштење ДС-а, где су ову грађевину „обигравале“ инспекције и надлежни органи, издавали и неке забране (ако сам добро разумела) о градњи, али узалуд. Можда је управо у име „надгледања“ тих органа, како се инспекцијска возила не би похабала на прилазу куће (из Дриничке као и суседне улице Сање Живановић), ударена гланц нова глазура. Није ли и тај део пресвучен дужином од педесетак метара, како би се заштитиле гуме, такође власништво Руже Арсић. А није ислучено и да је сам аутомобил власништво Руже Арсић, под условом да се баш оваквим „гламуром“ можда возикају, и на „оном свету“.

Не по речима ДС, луксузно возило са „дискретним“ таблицама **BG-18-03**, је управо власништво поменутог Сандуловића. Како неко, са криминалном генезом, из врха подземља, по опису упућених, који барем званично нема „ухлебљење“ у Влади, може бити приватни власник Владиног аутомобила.

Дакле, за подацима који „споре“ премијерово власништво виле на Сењаку, што би обичан грађанин по „чувеној“ српској администрацији, морао да „бунари“ месецима, ДС је „изашла“ за само један дан. Судићи, пак, по реакцији Сандуловића који се, из њему само значајних разлога, осетио у тој мери „угроженим“, одлучним да посегне за најбруталнијим, потврђује да је Ајфелова кула у Дриничкој 1, ипак „осиње гнездо“.

Светлана Николић

КРИМИНАЛЦИ СЕ ДОМОГЛИ ВЛАСТИ

Садашња власт дубоко је огрезла у криминал, а блискост досовских лидера и мафије датира још из времена док је ДОС био опозиција - каже Бранимир Николић Бранчи, координатор Службе за утеривање истине суботичког "Отпора"

Почевши од Михајловића и његове "Лутре", Батића који после 5. октобра улеће у "Галенику" и уместо државних штити интересе Милана Панића, преко Човића и његовог ФМП Железник, до министра приватизације Влаховића, своју умешност у криминалним делатностима "тренирали" су паралелно са борбом да дођу на власт.

О Каси боље да не причам. О њему имам брдо докумената, тако да сам једноставно морао да га "уклоним" из Суботице. Тајним каналима добио сам праве информације и документа на који начин су људи продавали и куповали девизе по званичном курсу. У то време по пасошу се куповало само 500 марака. У току истраге, око 300 људи који су тада прелазили границу, позвано је у

СУП и нико од њих појма није имао о чему се ради, а камоли да су у банци купили девизе. Зато је Каса купио 30.000 ДМ. На једном шалтеру добио је динаре, које је касније отплатио као стамбени кредит, а на другом су му их по званичном курсу од шест динара претворили у марке, мада је марка на црно била 20 динара. Укупно - 30.000 марака. Најавио сам СВМ-у да ћу поднети кривичну пријаву против њега, и то изнети на конференцији за штампу.

На конференцији за штампу обелоданио сам то што знам и тражио од Скупштине општине да га разреши са

места градоначелника. Да би избегли срамоту, досовци су га унапредили, па је он постао седми, или већ који по реду потпредседник у Републичкој влади. Уместо да му скину имунитет, да бих могао да поднесем кривичну пријаву против њега. Овако је човек добио већу функцију и одрекао се места градоначелника.

Документацију везану за Животу Михајловића, директора Војвођанске банке, добијао сам од људи који су за послени у банци. Зна се, писано је о томе, против Животе Михајловића поднето је више кривичних пријава поли-

Novi Sad, 22.07.1996.
Del. br. 01 - 928

Na osnovu člana 40. Statuta Vojvodanske banke a.d. Novi Sad, generalni d. Vojvodanske banke donosi sledeću

ODLUKU:

1. Zadužuje se "VOB-TOURS" da izvrši zakup 7 (sedam) apartmana za potrebe Kabineta generalnog direktora Vojvodanske banke, i to:

- 2 apartmana u hotelu "SVETI STEFAN"
- 2 apartmana u hotelu "MILOČER"
- 1 apartman u hotelu "PALISAD" - Zlatibor
- 1 apartman u hotelu "ŽABLJAK" na Durmitoru
- 1 apartman u hotelu "KLUB - A" - Kopaonik

Zakup izvršiti za period 1. avgust 1996. do 30. septembar 1996. godine (2 mesec. a) po principu fiksnog zakupa na bazi polupansiona.

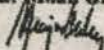
2. Apartmani se mogu koristiti isključivo prema "Uputstvu o korišćenju turističkih lapača za potrebe kabineta generalnog direktora" od 12.07.1996. godine za potrebe organa upravljanja Bankom, članova Ekonomsko-pravnog saveta, članova Poslovnih saveta gl. filijala, najvećih akcionara i deponenata i drugih lica od posebnog interesa za Banku.

3. Troškove fiksnog zakupa i eventualne zavise troškove zakupa i korišćenja apartmana knjižiti na teret reklame i propagande.

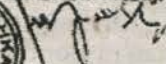
4. Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja.

Prodlačač:

Zamenik generalnog direktora
mr Milan Grifak

Saglasan:
Generalni direktor
mr Živojin Živojinović

цији, али се ипак ништа није догодило. Онда сам већи део докумената предао новоименованом начелнику СУП Нови Сад, Остојићу, а он их је однео у Београд. Сада се очекује да Београд то обради. Али, остаје исти проблем - немаш тужиоца. Против Михајловића ја заиста имам доста доказа. Ухватио сам

га да је фалсификовао завршни рачун за прошлу годину. Приказао је салдо нула, а радило се о мањку 93 милиона марака. Дошао сам у посед Динкићевог писма у коме је констатовано да је приказан лажни обрачун. И опет ни-

Комисија за криминал и корупцију, из које су најурили Вука Обрадовића, данас служи за замајавање људи, јер сам се пре два месеца састао са Вуком у Суботици и сазнао многе детаље о томе како данас ради. Добио сам и доста информација које, нажалост, не могу да изнесем, пошто се третирају као државна тајна.

VOJVODJANSKA BANKA a.d.
NOVI SAD

Примљено:	21-05-2001	
Свр.па.	Бр.п.	Зр.
01	664/6	

Na osnovu člana 16a stav 2. Zakona o Narodnoj banci Jugoslavije ("Sl. list SRJ", br. 32/93, 41/94, 1/95, 29/97, 44/99 i 73/2000) i člana 25. Zakona o izmiranju obaveza po osnovu devizne fidejuse gradjana ("Sl. list SRJ", br. 59/98 i 44/99) guverner donosi

REŠENJE

Odbija se zahtev Vojvodjanske banke a.d. Novi Sad br. 01-664 od 19.04.2001. godine za davanje saglasnosti za kupovinu osnovnih sredstava u iznosu od 102.590.070,80 dinara kao i za povećanje trajnih ulaganja u iznosu od 25.194.604,63 dinara.

Образложење

Vojvodjanska banka a.d. Novi Sad (u daljem tekstu: Banka) podnela je dana 19.4.2001. godine zahtev br. 01-664 od 19.4.2001. god. za dobijanje saglasnosti za kupovinu osnovnih sredstava u ukupnoj vrednosti od 102.590.070,80 dinara, kao i za povećanje

шта. После тога сам затражио пријем код Динкића.

Пре три недеље примио ме је и на моје питање да ли је он гувернер Народне банке, одговорио је потврдно, али да он само ради контролу банака, а оно што ја радим је посао полиције. Човек је потпуно у праву. Питао сам га зашто није сменио Животу Михајловића, против кога је поднето више кривичних пријава, и подсетио га да је смењивање Михајловића његов посао. „Јесте, али није ми дао Зоран Ђинђић“, рекао је он.

Динкић нам није рекао с којим образложењем је Ђинђић стопирао смењивање Михајловића. Коцкице се слажу, ако знамо како је Ђинђић стартовао, ако се сећате оне афере са Поштанском штедионицом, постаје очито да хоће да стави шапу на све. Е, па, неће моћи. Са Динкићем смо о томе разговарали пред сведоцима и после тог састанка послао сам писмо Зорану Ђинђићу, упоредо са писмом чланова Синдиката „Независност“ из Војвођанске банке, у коме тражим да ме хитно прими. Током дана из премијеровог кабинета јавила се нека жена и рекла да ће ме примити. Од тада је прошло недељу дана, још се нису огласили. Стојим иза тога да је Зоран Ђинђић стопирао смењивање Животе Михајловића.

Ђинђић није писао саопштење, већ ови из његовог кабинета. Он се тада налазио у Америци.

Што се тиче Батића и правосуђа, човек не воли критике на свој рачун. А критикован је понајвише и пре свега због тога што нису извршене промене у правосуђу. Не можеш правити прав-

ну државу без правосуђа и полиције. Присетимо се да је то било предизборно обећање ДОС-а. Сећате се киднаповања директора Делта банке Мишковића. Министар полиције, Душан Михајловић, који је Мишковићев пријатељ, изјавио је да ће ако се за две недеље не ухвати извршилац поднети оставку. Питам га зашто то не изјави и сада, после овог најновијег убиства које је потресло не само родбину и пријатеље покојног Гавриловића, него и ДОС. Чим су поставили лидере ДОС-а, једног за министра полиције, другог за министра правде, одмах се види колико је сати.

Зато очекујем социјалне немире, јер нема ко да заштити интересе рад-

ника, нарочито кад се зна да је председник државног синдиката Миленко Смиљанић. Из Суботице је, па га знамо, био је директор „Суботица филма“, и за тај период је осуђиван. А знам га и на основу кривичне пријаве коју сам предао против КП „Јавор“. И поред тога, он, који треба да штити интересе радника, стао је у заштиту „Пионира“, иако је 200 људи приватизацијом те фирме остало на улици. Такав човек не може да води државни синдикат.

Kako Banka nije postupila u skladu sa navedenom zakonskom odredbom, to je netачно iskazala finansijski rezultat po godinjem obračunu za 2000. godinu, odnosno nije iskazala gubitak koji bi po tom osnovu trebao da bude utvrđen.

Imajući u vidu da je jedan od kriterijuma za dobijanje saglasnosti po čl. 25. Zakona da banka osma gubitak u poslovanju po poslednjem propisanom obračunu, to se ne može smatrati da je Banka ispunila ovaj uslov, obzirom da nije postupila po naпред navedenoj odredbi Zakona o bankama i drugim finansijskim organizacijama.

Kako Banka nije ispunila kriterijume za kupovinu osnovnih sredstava i povećanje trajnih ulaganja koje je propisala Narodna banka Jugoslavije u smislu člana 25. Zakona, rešeno je kao u dispozitivu.

Na osnovu člana 214. Zakona o opštem upravnom postupku ("Sl. list SRJ", br. 33/97) ovo rešenje je konačno i protiv istog se može pokrenuti upravni spor podnošenjem žalbe Saveznom sudu u Beogradu, u roku od 30 dana od dana dostavljanja rešenja.

G.br. 1091
Beograd,
18.5.2001.

БИНБИЋУ ПОЗАВИДЕО И МИРКО МАРЈАНОВИЋ

Проблем је настао онда када су представници неких наших коалиционих партнера или њихови штићеници почели да упадају у предузећа са "калашњиковима" и "хе-клерима", да смењују легално изабрана руководства и да се понашају као кабадахије, као да је то њихово приватно власништво. Правосудни органи нису уопште реаговали

Овако о кризним штабовима и тортури грађана као увод у благодети "демократских" промена каже Душан Пророковић из ДСС-а, враћајући филм на 6. октобар

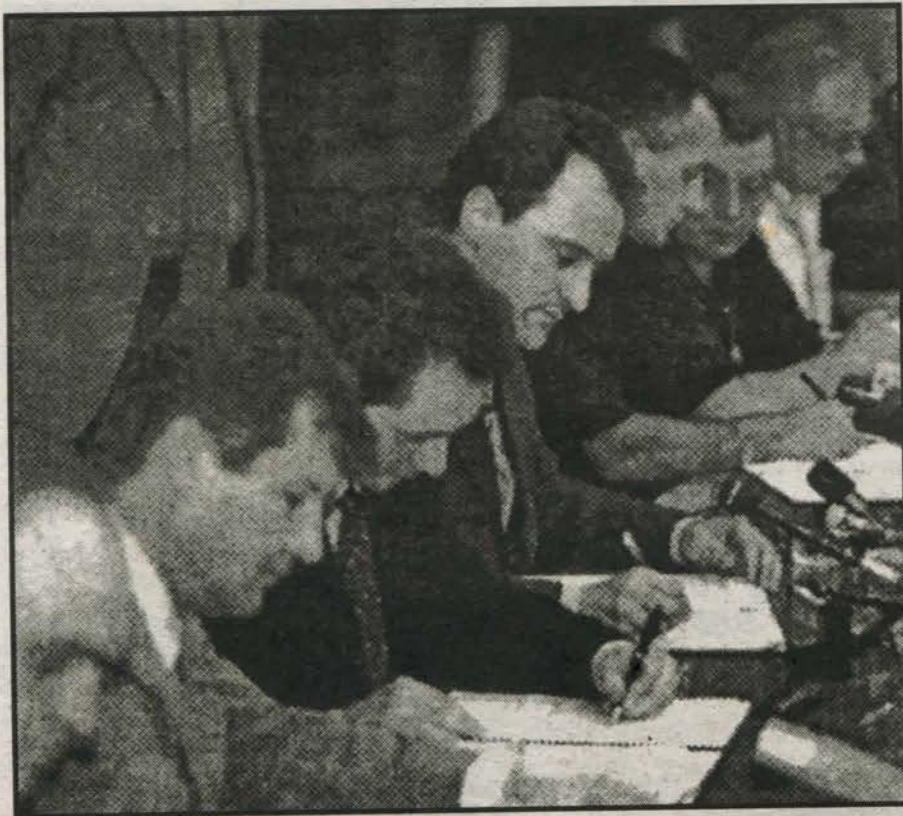

Зашто то није санкциони-сано и зашто је правосудни систем такав какав је, то је питање за министра правде. Нажалост, одговор немамо. У развијеним земљама, када се први напис појави у новинама тужилаштво реагује. Такав пример је у Немачкој са Хел-

мутом Колом, који је после три мандата и свега што је урадио за земљу, одговарао због радњи које су биле на ивици закона.

Како неки тврде, може се говорити да је у Србији много булеварских новина, да је много тога непроверено и да се о таквим ствари-ма пише због ексклузивности и по-

дизања тиража. Али, тај луксуз себи не смеју да дозволе лондонски "Гардијан" или "Фајненшел тајмс", озбиљне новинске куће, које очигледно баратају подацима из кругова блиских државним естаблишментима. Конкретно, било је много писанија око Станка Суботића и премијера Ђинђића.

Надам се да ће се доказати спрега правосућа и Владе. И не само њих, него и између државних медија и Владе Србије. И те како су одређене информације дозиране и контролисане. Не могу да пристанем на то, ако сам својим очима видео да је на митингу СПС и Српске радикалне странке на Тргу Републике било 30.000, а РТС објави да је било 2.000 људи, као у време Милановића. Може се десити да и ми дођемо у позицију да већ данас државна телевизија, која би морала да буде објективна, даје пристрасне коментаре и стаје на једну страну.

Собзиром на понашање неких наших коалиционих партнера у последњих шест месеци, ја не знам да ли смо ми у власти или нисмо. Ми смо имали министра здравља, који је био изложен невиђеној медијској хаџи, који је демонизован у средствима информисања и једино његовом министарству у протеклих шест месеци није одобрен финансијски план.

Односе у ДОС-у нарушили су неки други, они који су нас игнорисали.

Пад индустријске производње у односу на овај период прошле године је 40 одсто. Забрињавајућа је и чињеница да је влада Србије, од јануара до сада, донела 91 уредбу. На тој цифри садашњем

српском премијеру позавидео би и Мирко Марјановић. Нема реформи без поштовања закона. Пут из права у неправу је врло кратак. Влада не поштује акте које је донела, већ их крши и влада уредбама. А иза себе имамо гомилу нерешених питања: Космет, савезна држава, формирање правне државе...

Ми нисмо ни судство, ни тужилаштво, да бисмо износили конкретне доказе и прозивали по именима наше коалиционе партнере. Надамо се да ће то учинити ове институције. Зашто високи функционери ДБ или инспектори, задужени за привредни криминал, немају поверења у службе у којима раде? То забрињава.

На следећој седници Председништва ДОС-а изнећемо неке ствари уколико оне буду интересовале коалиционе партнере, али ја се плашим да ти наши аргументи и докази опет не буду потпуно игнорисани.

Ми се нисмо удаљили од предизборних обећања. Али, други очигледно јесу. Ако се стопа криминала из месеца у месец повећава за 15 одсто, јасно је да су се удаљили. Насталу кризу морамо да решимо у оквиру коалиције, уколико је то могуће. Ако није, ићи ћемо пред институције система, најпре пред Народну скупштину.

То што тужилаштво још не реагује поводом убиства Момира Гавриловића, само потврђује тезу да правна држава у Србији, нажалост, не постоји.

Морамо да видимо да ли је Влада неспособна да реши питање корупције, или ако је, пак, умешана у њу, мора да одговара пред правосудним органима. О раду Владе није причано шест месеци. Последње о чему се расправљало је недоказана сексуална афера Вука Обрадовића.

ПОТРЕСИ

КАД ВЛАДА СТРЕЉА

*Засїава на добошу
радници на казану*

*"Ђерања"
їек следе*

*Ко у ДОС-у коси
а ко воду носи*

*Персїекїиве из
мишије руїе*

ПОТЕЗИ ВЛАДЕ - ГОРИ ОД НАТО БОМБИ

Ако сте спискове поштено направили, зашто сте се онда сакрили, пише на једној огласној табли у "Механичкој обради" Фабрике аутомобила

- Јеси ли на списку?

- Јесам, а ти?

Уместо уобичајеног "добар дан", овако су се на крагујевачким улицама, у понедељак, 13. августа, поздрављали радници "Заставе". Драматична атмосфера "спискова" пренела се тог јутра на улице, продавнице, пијацу...

Спискови, откази, вишкови... Критеријуми, очај, неправда... Речи које су се могле чути на сваком кораку тог "баксузног" и болног преподнева. Изговарали су их прекобројни незадовољници, док су хитали ка фабрици.

- "Застава" неће радити ове недеље. Нема ниједног директора! Управна зграда је празна!

- Оставили нас саме!

- Јебем ти Бека и ДОС, кад гласаш за њих, коментаришу радници на препуном паркингу испред улаза "Шест топола".

Унутра ври. Људи стоје у групама и, наравно, причају ко је остао, а ко је "добио ногу". Добро информисани сачекују новајлије и исцрпно их обавештавају о атмосфери "на линији" или у кадровској служби.

- Шта ви, новинари, тражите? Свима вама треба забранити улаз у "Заставу". Сликате нас, па после слике носите у МУП!

Стари и млади, очајни и бесни, тихи и бучни, сви негде иду. Нервозно застајују носећи неке папире у рукама, умотане у ролну. Једна жена, у старим и изношеним ципелама, отвара демодирану црну ташну и вади "ролницу".

- Понела сам ову своју диплому да је дам мом директору, може са њом да обрише дупе! Мени више не треба, огорчено се јада колегиници.

- Мени је данас гори дан него кад нас је НАТО гађао, одговара јој сапатница.

Чисте и уредне фабричке хале "Пресераја", у којима стоје старе машине, уређаји и пресе, само привидно изгледају мирно и тихо. Испред једног списка, окаченог на прозор канцелари-

је, стоји група радника. Друга, нешто мања, чита имена исписана на њему.

- Ма, већ смо видели где је ко. Ни једног директора овде у "Пресерају" нема на списку. Ни пословођа. Овај нап, на средњим пресама, остао је, као и његова жена...

- Није луд да удари по себи и својој породици, већ по нама, радницима.

Причамо са неким од њих.

- Ја сам вишак после 21 године и два месеца рада. Имам незапослену жену и двоје деце, од 18 и 16 година. Шта ћу сада? Да крадем или да убијем некога! Нисам то никад радио, али мораћу, каже Бранислав Анђелковић, ПК пресер.

- Он се то шали, добацује колега који је, након 11 година стажа, такође добио статус прекобројног. Не жели да се представи, али каже да и он има двоје деце, али да му, за разлику од Анђелковића, супруга ради, али "фала Богу не у Застави". Њена плата није довољна да породица опстане, али, вели, још је млад, па ће нешто наћи, али не као пресер.

Одједном, тишину прекида бука која долази из унутрашњости фабричке хале. Идемо трагом бесног женског гласа који се одбија од велике пресе које без радника изгледају аветински хладне.

- Мене си ставио на списак, јебем ти све по списку! Мене?! После 23 године рингања у овој фабрици, у којој су радили мој отац, свекар и свеква? И мој брат! И мој муж, који је тежак

инвалид! Знаш колико прима и да не може ништа да ради! Како те, бре, Звонко, није срамота? Знаш да имам троје деце... Шта сад да радим са оним мојим близанцима?

Пословођа, на кога је изручена ова бујица беса и гнева, збуњено и забезековано је гледа. Ни реч не проговара.

У "Механичкој обради" слика и атмосфера исти као у "Пресерају". Људи, без плавих мантила, стално негде иду. Горе-доле, тамо-вамо. Збуњени, утучени, смушени. Спискови на огласним таблама и групице радника поред и испред њих. Вазда исте речи и исти очај.

Једну политичку гарнитуру сменила друга: некада социјалисти, сада демохришћани

- Оставили пријатеље, партијске другове! Оне који имају имање и од чега да живе, а нас, калдрмаше, ставили на спискове! Труднице су отпустили...

- И мужа и жену! Шта ће они сада да раде, кад су само од ове црквице живели?

- Од нас 1.800, само 500 остало...

Слике и незадовољство се понављају од једне до друге огласне табле на којима стоје спискови. На једној, нешто даље од списка, стоји кредом исписана порука: "Ако сте спискове поштено направили, зашто сте се онда сакрили?"

Унутра, у хали, за једним столом, међу машинама седи повећа група људи. Маријана Радојевић, ПК брусач са 28 година стажа, прва прича.

- Ја једина радим у породици. Муж ми је инвалид, алкохоличар... Ишао је и на лечење, али ништа не вреди. Имам и кћерку која је незапослена. Не знам од чега ћемо да живимо...

- Муж ми је прошле године проглашен за технолошки вишак. Он је радио у унутрашњем транспорту... Сад сам и ја вишак, а имам троје деце. Кћерка ми студира, а двоје ми је на Заводу за запошљавање. Сад и ја треба да идем тамо, каже Љиљана Барлов.

- И муж, који ради у "Наменској", и ја смо се нашли на списку. Немам ништа, живимо код моје мајке у Грошници. Муж ми је био на плаћеном, али ја сам стално радила...

Имам двоје деце, једно иде у трећи разред основне школе, а друго у трећи Медицинске. Кћерка има тежак облик астме и скоро је била на операцији. И поред тога што због болести много остаје, одличан је ђак. На пријемном је била прва. Како сада да је школујем, ја да се колегиница Снежана Радивојевић.

Траже оставку Владе

На степеницама које воде ка кадровској служби "Механичке" прометно је, као на елеватору. Једни се пењу, други силазе. Поздрављају се немим погледима и лаким климањем главе.

У канцеларији на спрату редови. У мањем су радници који су се помирили са судбином да су прекобројни и који потписују уговоре, бирајући опције које им је понудила влада. У другом, много већем, стоје незадовољни "вишкови" који пишу жалбе и приговоре. Примећујемо да је међу њима највише жена.

Једна од њих је Василка Ракићевић, квалификована радница, која је једина радила у својој четворчланој породици. Сви остали су јој, каже, на бироу за незапослене, а и она ће тамо после 15 година рада. Или на улици.

- И ја пишем жалбу. Радила сам 29 година, имам завршен трећи, четврти и пети степен. Нон-стоп сам радила.

Колико сам само пута, и кад није била моја смена, искључивала шпорет и остављала недокувано јело да бих трчала у фабрику, да процес производње не трпи. Ево, погледајте, захвалницу коју сам 1988. године добила као најбољи радник! И то ћу да им приложим! По ком основу сам се нашла на списку као вишак? Који то пословођа, начелник или синдикалац ме ставио на списак и зашто, пита Милка Јевђенић.

- Срамота! Добре и квалитетне раднице су најурили, а оставили улизице, нераднике и пријатеље, добацује Радоје Шапић, који се после две и по деценије металоглодачког посла нашао на списку оних "за којим је престала по-

треба". И он пише приговор, јер су му остала три члана породице незапослена, док се Радмила Јовановић жали зато што су се и она и њен муж Милосав нашли на листи прекобројних. А двоје деце ваља прехранити и школовати.

Већ је прошло 11 сати и многи журе на плато испред Управне зграде, где је Самостални синдикат заказао јавну седницу. Председница Зорица Ђурђевић говори окупљеним радницима. Прича им да је од Владе тражила "тајм аут", јер "спискови неваљају". Објашњава како "њен синдикат" није потписао споразум, нити је учествовао у прављењу критеријума и спискова. Ипак су видели да су се на листи вишкова нашли брачни партнери, инвалиди, труднице, самохрани родитељи...

Радиша Павловић "у име Иницијативног одбора за заштиту радничких права", такође из Самосталног синдиката, позива раднике да оборе референдум на коме су се "присилно изјашњавали", да смене руководство "Заставе" и да оборе Владу Зорана Ђинђића. Захтевају и оставке министара Влаховића, Ђелића и Миловановића, "који су највише криви".

Ко је за његов предлог, пита. Сви дижу руке.

Неколико хиљада окупљених радника звижди, виче, урла...

За говорницом се води прави мали рат за микрофон.

Гледам њихову обућу, искривљену и поцепану. И отрцане блузице, сукње, закрпљене панталоне.

Био је то понедељак, 13. август, први дан у "Застави" по појављивању спискова, на којима је око 15 хиљада радника који су проглашени економским и технолошким вишком.

КРИТЕРИЈУМ - ВОЛИТЕ ЛИ ДИРЕКТОРА

И кад су се појавили спискови око 15.400 прекобројних обележили су протести, захтеви за сменама директора и министара, жалбе за исправљање неправди, али и мирење људи са "стањем ствари"

Зоран Радојевић,
директор групе "Застава"

Ко се све и како нашао међу прекобројнима, можда најбоље показује саопштење Јединствене организације самосталног синдиката "Заставе", у коме се, између осталог, каже да су "спискови вишка радника урађени без критеријума и на основу личне процене руководилаца".

"Велики број радника обратио се Самосталном синдикату тражећи да их заштити, истичући да су се нашли на списку само зато што нису директор политички истомишљеник или што су члан синдиката једног, а не другог, који подржава директора. Има примера и да је руководилац неког радника ставио на списак вишка у жељи да му се освети или просто зато што он има дугачак језик", пише у саопштењу ЈОС "Заставе".

Саопштење сличне садржине упутио је и председник Самосталног синдиката "Заставе транспорт", у коме се каже да су се представници два мањинска синдиката нашли у повлашћеном положају у односу на већинску синдикалну организацију, али и да су се на списковима вишка нашли и брачни парови, што није смело да се деси.

Група од 11 радника Дирекције маркетинга у приговору на спискове истиче да су критеријуми руководства били "да ли волите директора и да ли директор воли вас", док је председник Независног синдиката "Независност" "21. октобра" Републичкој инспекцији рада предао стотину приговора на спискове у овом предузећу. У "Независности", међутим, кажу да правих критеријума није било и да је директор по свом нахођењу одређивао ко ће отићи у Агенцију за запошљавање, а ко остати у фабрици.

Како се радило показује штрајк у "Застави инжењеринг" и прикључење радника "ИТ-турса" протестима пред зградом код "Шест топола" и "Код крста".

Да је на поменути списковима направљено много грешака, сведочи и то што је већ првог "радног" дана у кадровску службу Фабрике аутомобила стигло више од хиљаду и по приговора. Кадровици су затрпани приговорима и у осталим "Заставиним" фабрикама, попут Војне, Привредних возила...

Грешке владе и анекса ове социјалне драме довели су више хиљада рад-

ника Фабрике аутомобила прво "Код крста", а затим и испред Скупштине града.

Окупљени радници су "изгласали" да се поменути референдум, на коме су радници "питани" да ли су за програм Владе или стечај, поништи и да се спроведе нови, али не у организацији пословодства, већ синдиката и тек формираног Иницијативног одбора.

Један од организатора, Радиша Павловић, рекао је да Иницијативни одбор за одбрану радника тражи и оставке целокупног руководства Групе "Застава" и Фабрике аутомобила. па и даље:

- Захтевамо смену министара у Влади Србије за приватизацију, финансије и рад Александра Влаховића, Божидара Ђелића и Драгана Миловановића. Не може нико да приватизује и прода фабрику док сви запослени нису у њој. "Застава запошљавање и образовање" је чиста превара. Немци су стрелили седам хиљада људи, а нас осам хиљада, који смо проглашени за вишак, нико нема право да стрелја, рекао је Павловић.

Највише је оних који ће социјалну сигурност у наредне четири године потражити у "Заставиној" Агенцији за запошљавање, али много је и сумњичавих да ће бити баш онако како је у програму Владе и записано.

За сада царује страх од сутра.

ТРАЖИМО ХИТНУ СМЕНУ

- Кад сељак има пет крава, он прода ону која му даје најмање млека, а оне добре чува за себе. А ова Влада има експерте који продају само добростојеће фабрике у Србији. То прави домаћин не ради. Зато тражимо хитну смену Владе јер Србија са оваквим лоповима и распикућама не сме више да буде ни дана, каже Драган Марковић Палма, шеф посланичког клуба Странке српског јединства

Бившијеви стручњаци су експерти за пад производње у фабрикама у Србији!

Ова Влада има експерте који у крагујевачкој "Застави" оставе 8.000 радника без посла. У изборној кампањи су, колико се сећамо, обећавали производњу, а не отказе.

Ова Влада једино експертски открива масовне гробнице и измишља како су то лешеве Хрвата, муслимана

и Албанаца. Србија није имала такву издају у историји овог народа.

Ова Влада је успела да прикаже како су Срби геноцидан народ. Због тога ни наша унучад неће моћи да исплате ратну штету. Они су пустили из српских затвора све Шиптаре, а да их притом нису разменили ни за једног од 1.300 несталих Срба.

Уколико ДСС остане у ДОС-у, како то обећавају функционери ове партије, онда је то само мазање очију оних који су гласали за ДОС и ДСС. У ДОС-у не постоји ниједан експерт који може да помогне Србији.

Надам се да ће ДСС тражити нове изборе. Нема логике да странка председника државе каже да су Влада и министри повезани са криминалом, па да онда на седници Председништва ДОС-а направи компромис са тим истим људима.

Свет је престао да сарађује са нама од ових дешавања, јер не жели више да улаже у Србију чија влада није зауставила криминал.

Лилић је, у Милошевићево време, служио само да полаже венце и да сече вршце, а садашњи председник до сада ништа није видео, ништа није знао и није био ту.

Надам се да ће му његови саветници дати прави савет, и да ће на изборима грађани имати прилику да гласају за оне странке које имају успешне људе.

ИСТА АМБАЛАЖА, ДРУГО ПАКОВАЊЕ

"Ваљда је јасно, коалиција између ДС-а и ДСС-а не почива на државним интересима, већ Коштуничиним и Ђинђићевим интересима", са више мушких хормона од Кораћа говори о својим коалиционим партнерима потпредседник СДУ-а, Бранко Павловић

- ДС није добра коалиција, јер је оптерећена калкулацијама и заштити сопствених интереса, и трвењима Коштунице и Ђинђића. Ђинђић држи целокупну извршну власт и све финансијске токове, и њему је у интересу да та позиција траје што дуже. Да на власти „траје“ док може одговара и Коштуници и зато праве неке компромисе који су далеко од суштине ствари и своде се још даље од оног што су обећавали народу, попут оног о Карађорђевићима или веронауци у школи.

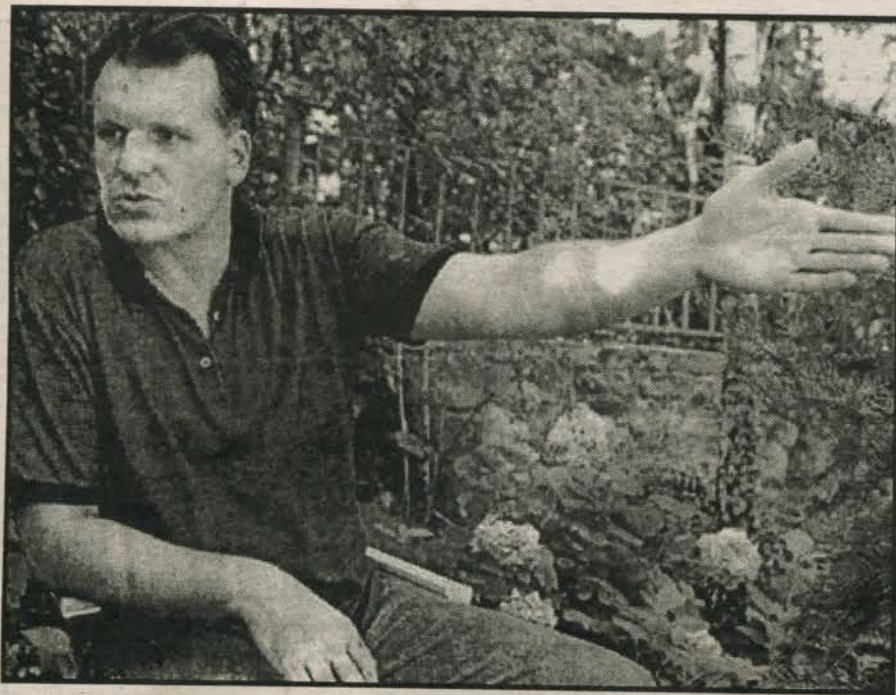
Ђинђић хоће да задржи места која се тичу приватизације, енергетике, економских односа са иностранством, дакле да задрже економију, али и судство и полицију. Често ћете чути да се по питању смене Радеца Марковића помиње Коштуница који га је штитио и није захтевао његову осуду, али имате и Јовицу Станишића. Зашто Ђинђић не покрене питање Јовице Станишића, јер је, колико знам, он био један од најважнијих личности у механизму рушења Милошевића.

ДСС има замерке везане за финансијске токове које контролише Ђинђић, а та прича са цигаретама дефинитивно је прљава, што знају већ врапци на грани. Али, и Ђинђићево познанство са Суботићем, чим се авионом возио чак и у државним посетама.

Људи из ДС-а постављају се на свим местима везаним за грађевинско земљиште. Све велике продаје завршене су тако што је био само један учесник на лиценцијацији и те мутљавине данас нико не испитује.

Члан сам тела које је организовано за контролу Државне безбедности. Никад то тело, иако смо ми прошли Владу, није имало ниједан састанак. Све иде мимо било какве контроле. Нико никад није покренуо питање Нафтне индустрије.

стрије. Зашто тамо није формиран управни одбор, тамо је остала стара структура.

И такво опште в.д. стање увек одговара онима на врху пирамиде. Ако ја држим в.д. председника Привредног суда, в.д. тужиоца, в.д. директора у добром делу значајних јавних предузећа, онда фактичка власт преузима контролу.

Није случајно што је нови министар финансија, господин Ранковић, рекао да о приватизацији и порески закони

нису добри. Порески закони се базирају на посредним порезима као код Милошевића. Затим, иде се у приватизацију пре него што је привреда изложена макроекономским мерама које би је натерале да се рационално понаша. Решавање свих проблема, непродуктивност, вишак радне снаге, све се везује за приватизацију.

Друга, много озбиљнија замерка, јесте да је концепт приватизације такав да ви уводите државну капиталистич-

ку планску привреду. Влада преузима обавезу да прави појединачне програме за сва предузећа која не могу наћи купца. То не може дати начелно добре резултате. Али ја мислим да се они нису тиме много ни бавили, јер не верујем да ће господин Влаховић дуго остати у овој води.

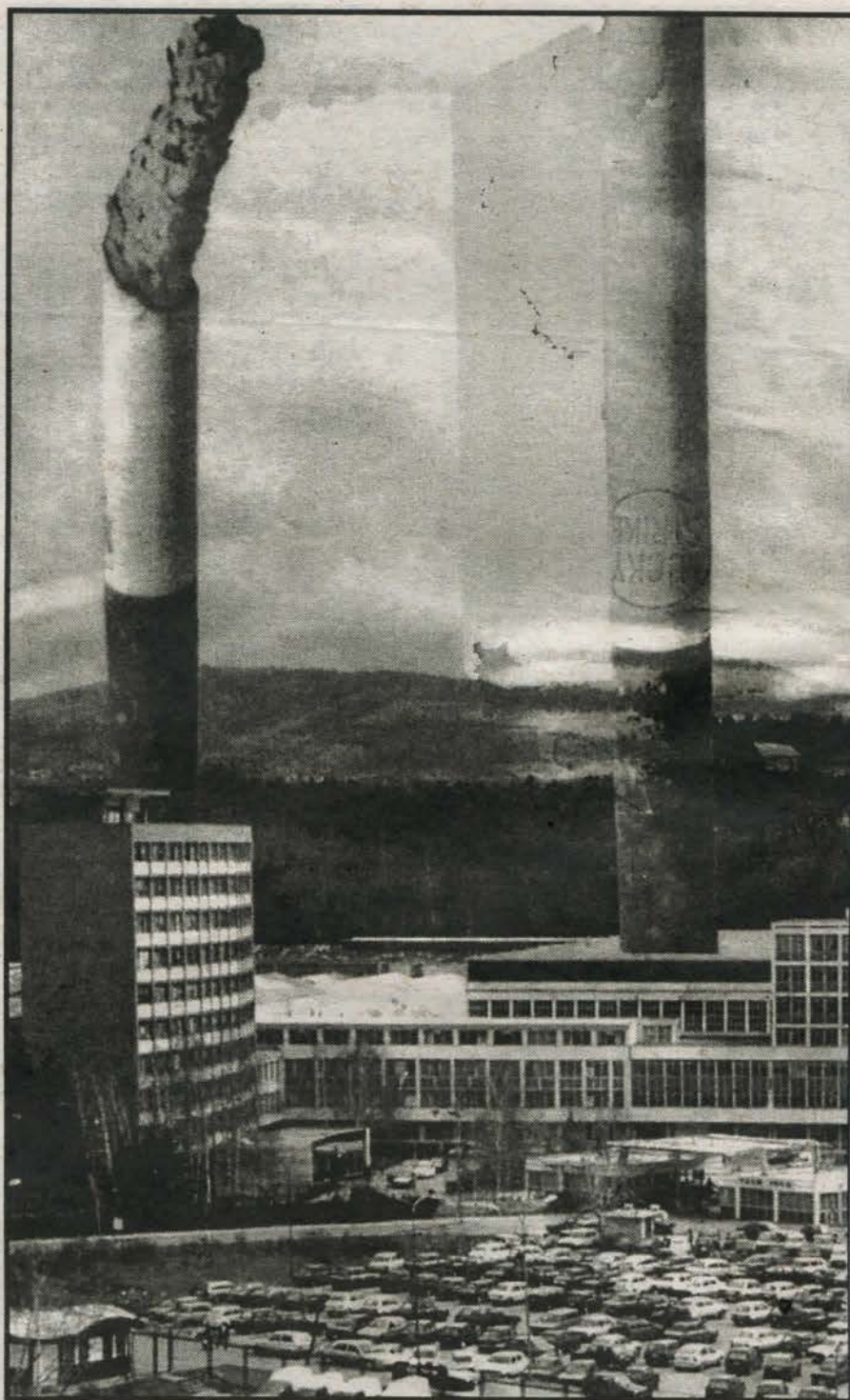
Ја сам био један од малобројних, или можда једини у ДОС-у, који је био против Закона о приватизацији. Говорио сам о томе на седници Скупштине. Вла-

ховић је изашао на пола тог говора, јер је већ знао из мојих ранијих иступа у јавности шта имам да кажем. Изостала је озбиљна стручна расправа. Постоји и то хвалисање: „Ми смо најбољи, свет нас подржава“, али то не значи ништа, јер ко зна шта је интерес тог света.

Код Радета Марковића Кошгуница је нашао изговор да то није његова надлежност. Формално, то није у његовој надлежности, али политички гледано, кад Марковић каже: „Ако Кошгуница затражи моју оставку, ја ћу је дати“, онда је Кошгуница морао да каже: „Па наравно да мораш да даш оставку“, независно од тога да ли је то у његовој надлежности. У основи, осим сасвим изузетно, подржавам легалистички приступ,

али онда он мора бити доследан. Ако смо легалисти, онда Кошгуница мора да се жестоко побуни што се Уредбом уводи веронаука. Не може да се побуни само кад се Уредбом успоставља нека врста монопола на нафту, него у свим питањима.

Кошгуница чува стари кадар, али и Ђинђић чува стари кадар. Ђинђић иде мимо процедуре, али и Кошгуница често иде мимо процедуре. Нама драматично недостаје утемељење елементарних институција. А оне не могу никад да се установе без поштовања процедуре. Ђинђић је потпуно пренебрегао било какав социјални дијалог, пре него што

је увео нове пореске законе. Онда му се то враћа, па мора да иде да разговара. Потпуно је пренебрегао питање Војводине. Он је за Ђурђевдан рекао да уопште није време да се расправља о захтеву војвођанске скупштине. Па смо онда имали цементару. То изазива велико неповерење.

Поновно се враћам на господина Станишића. Дајте да детаљније отворимо то питање, па да видимо. Мислим да би то био једини прави почетак. Обично људи кажу да треба почети од Богољуба Карића. Ја мислим да треба почети од Јовице Станишића.

ПРЕБРОЈАВАЊЕ СЛЕДИ

За Електропривреду Србије и "Телеком" већ се зна број радника који ће бити вишак, у здравствима се незванично помиње 30 одсто, слично као и у просвети, док државна администрација чека шта ће рећи нови закони

Нисам стекао утисак да се садашња Влада Ђинђића држи закона. Мој утисак је да их не интересује да се удубе у проблем, него секу, решавају и траже да се одмах оствари њихов предлог. Много тога смо научили на примеру "Заставе". Научили смо, на пример, да Влада хоће само да се ослободи вишка радника, а све остало, машине и опрему, да задржи. Зашто нису радницима поклонили машине, које ће такође бити вишак? Ми покушавамо да приморамо пословодство и Управни одбор да се ово питање отвори, да преговарамо о томе колико је људи вишак, колико треба да остане, на који начин треба људи да оду, чује се из Телекома Србије.

Чује се да ће "прекобројних" ускоро бити у Телекому, а и у свим осталим делатностима, службама, министарствима, где је радницима "исфилорин ко-

лач" у виду "рационализације, консолидације".

Кресањем броја запослених у јавним предузећима и установама, а посебно у државној администрацији, проценат радника који би требало да остане без посла није мали. Он износи од 30 до 40 одсто, а то значи сваки трећи (још мало сваки други) запослени могао би се наћи на неком "црном" списку.

Према подацима из јуна 2001. године, војску незапослених у Југославији тренутно чини близу 850.000 радно способних људи, а само од јануара до маја ове године 34.000 претходно запослених остало је без посла. Тренутно има слободних 44.000 радних места, што значи да ова држава тек сваком двадесетом може да понуди запослење.

И то је једано од оправдања због чега се међу запосленима раширила пси-

хоза страха од могућег губитка посла.

Рационализација се помиње и у здравству, где најаве о "лимитирању" радника за 30 одсто долазе незванично, али из самог Министарства. Ту, али и не само ту, овим се отвара питање шта са великим бројем радника који раде по уговору (познатом члану 14) на одређено време, што се у многим случајевима одужило на три до седам година.

Што се тиче Електропривреде Србије (и дистрибутивних предузећа у њеном саставу), она је међу првима одлучила да крене са "Програмом производне, економске и финансијске консолидације". ЕПС има близу 60.000 радника, а према поменутом Програму, око 7.500 је вишак, уз оних 7.500 са Косова који се од раније налазе на плаћеном одсуству.

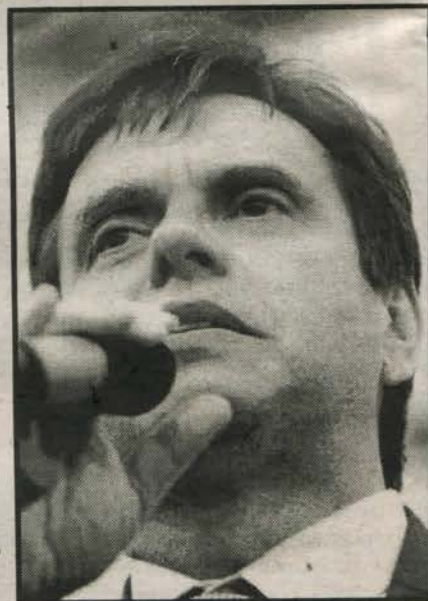
Изгледа да је пред нама врућа јесен, и то не само по климатским условима.

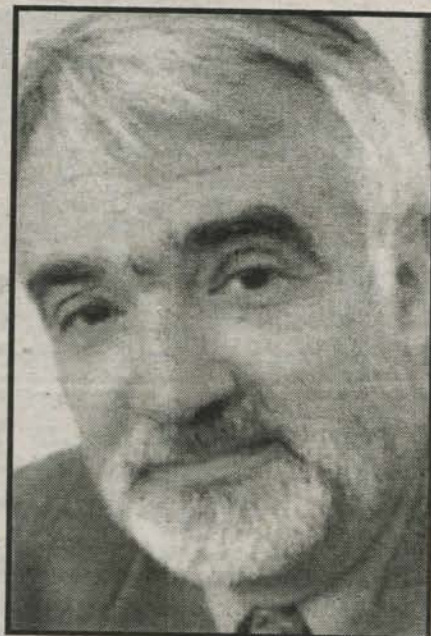
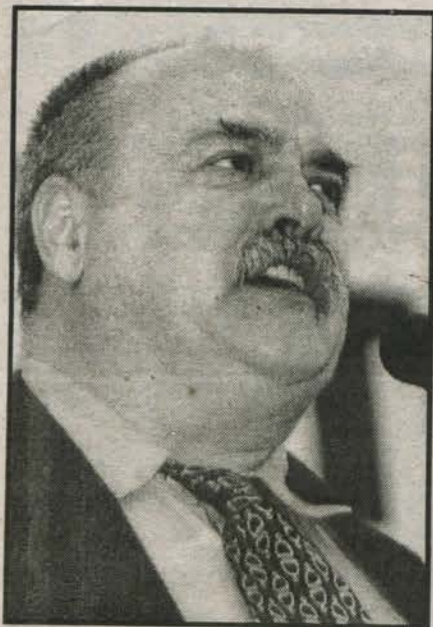
ПРИНЦИП ИСТИ, СВЕ ОСТАЛО НИЈАНСЕ

У недељи још једног крвавог обрачуна на београдским улицама, одржан је састанак Председништва ДОС-а, где су пљуштале оптужбе између Кошћунце и Ђинђића, од којих се првом приписивао сценарио прављења "паралелне" ДБ, а другом, умешаност у мафијашке послове

И Само они који не познају српску политичку сцену могли су да очекују да ће после јаких, чешће непромишљених речи, уследити и крупни конкретни кораци. После десетодневног замајавања јавности изгледа да је процењено како је паметније да се „ратне секире“ закопају, а коначни расплет, који би резултирао новим изборима, одложи за 2-3 месеца.

Попуштање затегнутости двеју странака ДОС-а, које се боре за превласт у коалицији, могло се осетити већ на прошлонедељном новосадском састанку, када су сви досовци подржали преднацрт новог Устава. На београдски састанак (ноћ између 28. и 29. августа) дошли су Зоран Ђинђић, Радим Љајић, Јозеф Каса, Веља Илић, Момчило Перишић, Владан Батић, Драгољуб Мићуновић, Небојша Чо-

вић, Горан Свилановић, Миле Исаков, Ненад Чанак, Жарко Кораћ и Бранислав Ковачевић. Састанку су присуствовали и представник Г17 Плус Мирољуб Лабус, Момчило Трајковић и председник Асоцијације слободних и независних синдиката Драган Милованић. „Фалио” је лидер коалиције „Војводина” Драган Веселинов.

Током састанка, новинарима, који су у Палати федерације чекали његов завршетак, подељено је писмо Удружених гранских синдиката „Независност”, у коме се од лидера ДОС-а захтевају оставке и силазак с власти. Писмо синдикалаца, адресирано досовцима, преносимо у целости:

„Све што се десило у протеклих 11 месеци говори да се ДОС борио за власт, а не против власти. Слободан Милошевић је испустио жртву ваше жудње за влашћу. То најбоље показује невероватна енергија коју трошите у

међусобним обрачунима, али и невероватна спремност да се узајамно чувате када вам запрети да останете без власти. Захтевамо да одмах научите прву лекцију парламентарне демократије: Ви сте на власти зато што смо тако ми хтели, како бисте обавили наше важне послове, а не ваше. Ваш страх од избора показује да изгледа ипак нешто знате о овој формули”.

И овај састанак ДОС-а потврдио је да странке заузимају стартне позиције за неке наредне изборе: напуштајући Владу Србије ДСС се галантно „извукла” у случају неуспеха реформи и социјалних немира на јесен; јер ће увек моћи да каже да у доношењу одлука није учествовала. С друге стране, Ђинђићеве демократе заузеле су највећи део колача власти, али и ризик предстојећих избора, када ће сигурно сићи с власти.

Састанак на коме се разговарало о

кризи у тој коалицији трајао је готово седам сати (почео у уторак у 20.30 часова, а завршен у среду ујутру, око три сата), а на основу првих изјава могло се закључити да је коначни разлаз одложен за неко време. ДСС остаје у истом односу према ДОС-у као и до сада, али се неће вратити у Владу Србије. Коштуница је новинарима изјавио да ће та странка и убудуће сарађивати с ДОС-ом, у оној мери и на онај начин као што је то и до сада чинио.

Излазећи из Палате федерације, изјавио је да је задовољан што је указано на проблем који „тишти” и друштво, и државу и грађане - корупцију и криминал: „Сигурно је да ћемо се тим проблемом бавити и на наредним састанцима ДОС-а, јер је то озбиљан проблем и од њега се не може побећи”, рекао је, хладан као шприцер, заклетни „легалиста”.

ЈЕСАМ НАИВАН

Клонећи се "политичких рефрена" и стандардних "жвака", овог спарног дана ћаскамо са Слободаном Вуксановићем, сада потпредседником ПДС-а

• Пре ДОС-а разочарао вас је, претпостављам, лидер ДС-а?

Па нисам разочаран ДОС-ом. ДОС је испунио свој главни „задатак“, рушење Милошевића. Друго је, међутим, што реформе иду тако споро, нико ваљда није очекивао да ће потећи мед и млеко. Мада су многи то обећавали, говорили о зеленим новчаницама које ће потоцима пристизати чим свргнемо Милошевића. Али то није обећавао само Ђинђић, већ и други из ДОС-а.

Иначе, из ДС-а сам изашао 23. октобра прошле године, не што сам се разочарао премијером. Били смо у блиским односима, нарочито од 1994. до 1998. године, али смо се разишли јер ми његова политика, као и начин вођења странке, нису одговарали. То је за мене давно прошло време, и не бих улазио у такве детаље. Сметало ми је „приватно“ вођење странке, нетимско одлучивање, на „своју руку“, без консултације већине.

• Не звучи баш „демократски“?

Не бих о терминологији, али у том разлазу не видим ништа страшно. Ако су могли Мићуновић, Батић, Кошћуница и други да изађу из те странке, зашто не бих и ја, с разликом што нисам имао намеру да првим странку, јер их је ионако превише.

• „Слутили“ сте куда иде, кажете „приватно“, вођење странке?

• **Бавили сте се новинарством. Колико су данас новинари на мети хеклера?**

Нису под јачим притиском него пре. Само што су тада знали одакле ветар дува, а пошто у садашњој власти има више „струја“, ти притисци су прикривенији. Разумем новинаре, и мислим да их данас у Србији треба заштитити.

То више није битно. Понудио сам ДС-у свој програм који је добио огроман број гласова, и упркос тој тесној разлици између мене и броја који је Ђинђић освојио, честицао сам му, подигао му руку пред две хиљаде људи у Сава центру. Уследио је, међутим, реванш према Вуксановићевим људима, неки су искључени, нападани, суспендовани, па сам се због њих осетио морално прозваним да изађем из странке.

• **Били сте блиски са Ђинђићем. Како је успео из десетогодишњег опозиционог рада да изађе без „огреботине“?**

Вештином и интелигенцијом, одувек сам, тада али и данас веома поштовао његову интелигенцију.

• **Докле иде та његова „вештина“?**

Постоји и карактер, њему робујемо сви ми, а он често надвлада интелигенцију.

• **То може имати кобне последи-**

це, карикирам, али и Хитлер је био веома интелигентан.

Претерали сте, али тачно је да о политичарима говоре њихова дела, погледајте резултате и донећете закључке о њима лично. Али Ђинђићу, заиста искрено желим успех, и свим министрима Владе, без обзира из којих странака долазе.

• **Мислите да овај народ заслужује таквог премијера?**

Па народ је бирао, и више пута у историји био преварен. Али, сваки пут кад се неко „превари“ мора да плати цену својих илузија и заблуда. Не биде да будем неки критичар грађана, јер сам и сам плаћао цехове својих обмана.

• **Кад смо код Владе и грађана како гледате на раст цена струје телефона, али и свих осталих намирница од 300 одсто, или ве-**

штачко "држање" марке?

Па немамо хиперинфлацију, људи се сећају шта су могли да купе од плате 1993. године, када су цене само током једног дана добијале и по десет нула. Паре се сад не штампају, а држава мора некако да преживи.

• Мислите на грбачи грађана?

Неодговорно је било обећавати брзе промене, управо зато људи су очекивали да ће много брже кренути напред. Не браним ДОС, није боље, али ни црне него што је било.

• Добро, празне стомаке објашњавате "психолошким" ефектом? А убиства, афере?

Не бих се према криминалу у држави односио као неким стварима из прошлости и лагодним темама, ово је сада

друго време. Што се тиче убиства Гавриловића, то је шкакљиво, веома осетљиво питање. По граду се испредају свакакви, чаршијске приче. То треба да истраже надлежни органи, а о њиховом раду крајњу реч даће бирачи.

• Изгледа да ви једини у Србији верујете у судство и истражне органе?

Ако не буду повратили кредибилитет у народу, грађани ће их казнити на изборима, јер другог механизма нема. Питање је шта ће се још дешавати. Не треба затварати очи пред незадовољством народа, видећемо шта ће донети јесен. Надам се да нам више неће требати 5. октобар, довољан ће бити и 24. септембар, јер ће они који су данас у власти са тог трона ипак сићи легитимно. Ствари се убрзавају, долази до

отворенијих наступа и изношења прљавог веша, ДСС је иступио из Владе, ближимо се расплету. А што се тиче тих донација с јесени, нисам баш оптимиста, не очекујем гламурозне поклоне и спектакле.

• Били сте у врху ДС-а, шта мислите о "разгранатим" Ђинђићевим пословима?

Оне чија се имена ту помињу, не познајем. Дуго нисам у контакту са врхом те странке. А у политику сам се, на позив Мићуновића, укључио још пре него што је формално основана ДС, али из најчистијих, младалачких идеала. То је за нас била једна авантура, и нико није планирао да се професио-

нално нађе у тој утакмици. Никада нисам размишљао како функционишу ти профитабилни послови, цигаре и остало што доноси паре. Нису ми такве машинације и та тема били блиски.

• Неко ко се професионално бави политиком, послове, канале сивог и црног тржишта, мора да "држи" у малом прсту.

Не знам да ли је то добро или лоше, али информације о томе нисам сматрао ексклузивним.

• Највише звучи за неког ко је десет година у политици?

Јесам наиван, то са задовољством признајем.

КОШТУНИЦА У МИШИЈОЈ РУПИ

Када телефоном зове Коштуница, у кабинету нико не хаје, а када зове госпођа Недељковић, у ставу мирно стоји цео кабинет, сазнајемо из извора Палате, који наводи да је реч о огромном страхопоштовању које дотична улива запосленима у Коштуничином кабинету

Иначе, састанци Коштуничиног кабинета организују се по позиву. Недељковићева позива саветнике у зависности од теме о којој се говори. Ниједном састанку не присуствују сви Коштуничини саветници, али на свим састанцима је обавезна она. Тако је шеф кабинета заправо последњи цензор свих информација које долазе до Коштунице.

Велом мистерије остала је обавијена њена улога у контактима Момира Гавриловића са Коштуничиним кабинетом и пласирањем те информације у медије. Доста поуздано се зна да је Гавриловићу састанак у Палати федерације организовала она и да се једина из кабинета после Гавриловићевог убиства јавила његовој удовици да изјави саучешће.

ПАПА ДОСА

Љиљана Недељковић је, уз Александра Тијанића, трн у оку многим, јер осим амбиције да утиче на медије, замерају јој што често у име Коштунице присуствује састанцима Председништва ДОС-а, тврдећи да, како је рекао један од истакнутих досоваца, под сукњом свог ауторитета држи и самог Војислава Коштуницу.

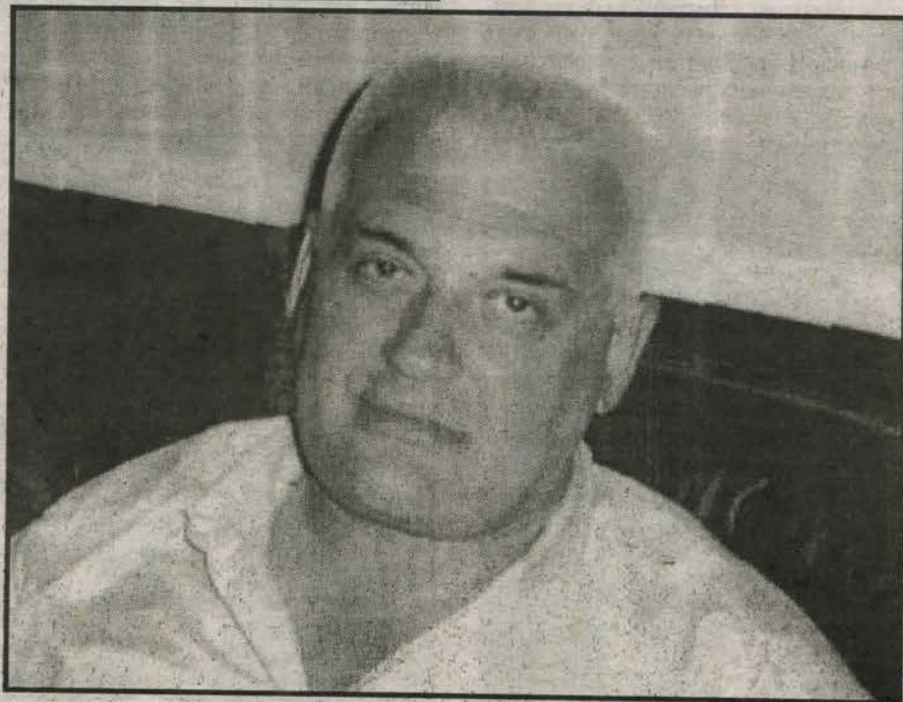
Такође јој је замерено да има велики утицај на Војску Југославије, да у име Коштунице „ председава ” војним врхом, и да је њен утицај био пресудан у именовану генерала Аце Томића за шефа војних обавештајаца. Узгред, Томић је њен земљак из околине Горњег Милановца.

У сваком случају, они који су поводом „афере Гавриловић” замерили Коштуници да своју супругу Зорицу Радовић жели да произведе у нову најмоћнију жену у Србији, нису много погрешили. Само су заборавили Недељковићку.

Иначе, описује је као снажну и неомилуену особу, изражене пословичне хладноће и сувише изражене доследности, чак и ауторитарност.

Слично о њој говоре и у агенцији Бета, у коју је прешла заједно са великом групом „танјуговаца” одмах по оснивању 1994. године. Тамо је радила све до прошле године, када се „предала” Коштуничиној председничкој кампањи. У Коштуничином окружењу тврде да је Недељковићева „диктирала” целу кампању, од слогана, наступа до „говора” које је својом руком „срицала”. Лично је бирала фотографије за изборни материјал, па и ону где је Коштуницу „рејтинговала” до Ал Паћина.

Између Танјуга и Бете ова друга агенција јој је, по свој прилици, остала у бољем сећању, будући да је баш њу по доласку на власт „промовисала” у државну. Почетком марта Љиљану Недељковић је Владимир Гајић, дежурни уредник у Танјугу, оптужио за фаворизовање Бете, где је ексклузивно објављена тадашња Коштуничина Платформа о односима у федерацији. Слично се догодило почетком године када су се срели Милошевић и Коштуница. Само је Бета имала ексклузивну вест „из извора блиских кабинету председника СРЈ”, у којој је стајало да двојица политичара нису разговарала о Хагу. Када се потом један београдски дневник усудио да ангажује своје „неименоване изворе”, који су тврдили да је ипак било речи о Хагу, Недељковићка је звала редакцију и протестовала. Оно што им је том приликом осиона Недељковићка скресала у брк, и данас се препричава по београдским редакцијама.

РАТ КУСИХ И РЕПАТИХ

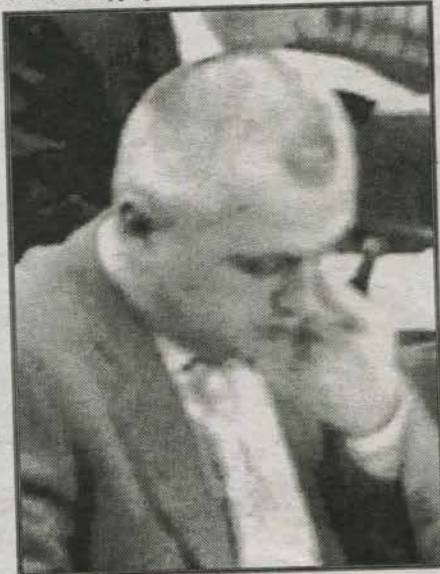
На таласу афере "Гавриловић", после безобзирне ликвидације бившег оперативца ДБ-а, букнуо је, уз неизбежно политичко препуцавање ДС-а и ДСС-а и прави "саветнички рат". Није у питању само јавна размена увреда између Тијанића, Коштуничиног саветника за медије, и Весића, саветника Зорана Живковића (читај и Ђинђића) већ и потмула грмљавина, с једне и друге стране, коју по овдашњој политичкој сцени опасно котрљају моћни саветнички лобији...

Док британска политичка традиција, са острвским смислом за хумор, наговештава чак и једну циничну опаску: министри су пролазни, саветници су вечни! Овде је тешко замислити да Ђинђић задржи на саветничком месту рецимо Уроша Шуваковића, уместо да га Ђинђићеви сарадници вуку по притворима. По отварању конкурса за „српске Кисинџере“, маса неуспелих кандидата за министре или амбасадоре кренула је у трку за саветничке функције. Они којима је, старински казано, измакао цилиндар или фрак, отишли су се, уз малу помоћ високих страначких покровитеља, у тајанствени свет саветничких послова. Могли сте, дакле, бити несвршени студент дефек-

тологије, професор клавира на боловању, преводилац љубавних романа, можда чак и телефониста на дипломатској централи - страначки и други конкурси били су отворени за све амбициозне, будуће саветнике. Важно је било бити „наш човек“!

Утолико је, сасвим природно, прва велика афера нове власти као неминовну „коллатералну штету“ морала произвести управо саветнички рат. Испоставило се, заправо, да у Србији саветници служе махом за прљавије политичке послове, а неки, чак, и за изношење наталоженог ђубрета по кабинетима. Разу-

ме се, првенствено као „наши људи Стари, неизбежни Слободан Јовановић називао је то „партизанством“, као је означавао апсурде странчарења међу високим државним чиновницима у Србији под последњим Обреновићима.

СВЕ У БЕСЦЕЊЕ

КОЛОНИЗАЦИЈА СРБИЈЕ

◀ *"Пушешесџвије" НАТО
- аџокалиџсе*

*"Глуви" на
срџску муку*

◀ *Окџобарски расџлеџи
и улични немири*

*Милошевић "има"
шџа да каже*

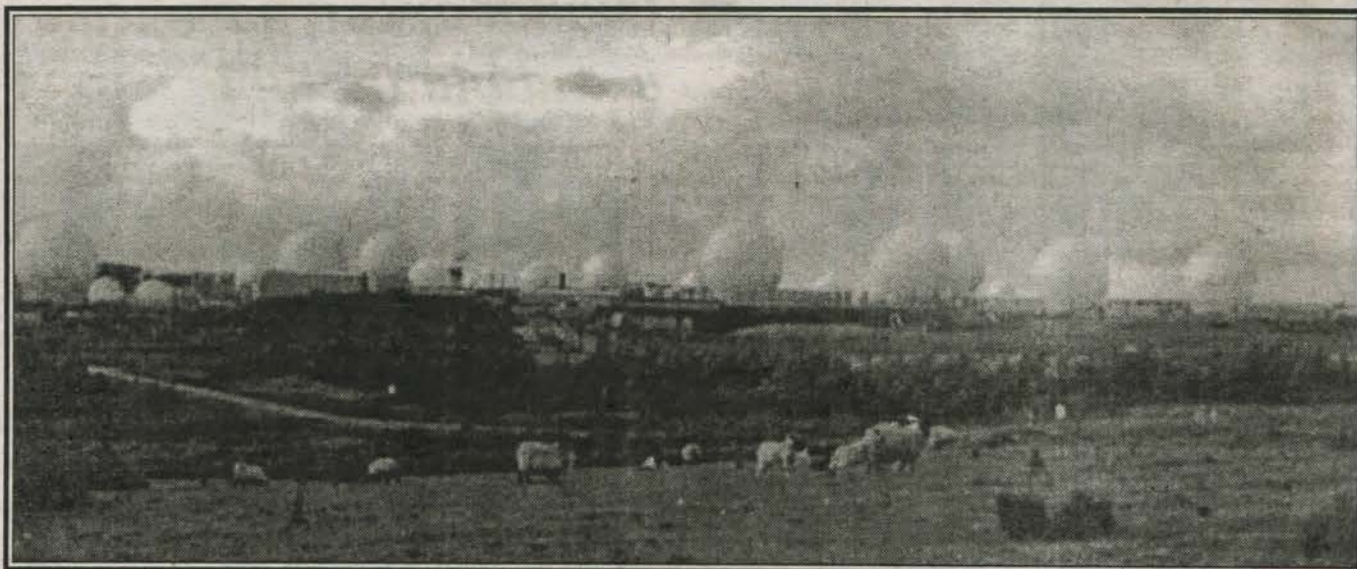

ТРАЖЕ - БАЗЕ У СР ЈУГОСЛАВИЈИ

Да би се Европа у потпуности пресекла од Балтика и Егеја до Средоземног мора, недостаје још Србија под НАТО снагама. Преко тог подручја треба да прође и нафтовод из Каспијског басена, над којим САД желе пуну контролу

Није тачно да САД и НАТО не желе базе у Србији, и не треба имати никакву дилему да ће настојати да их добију, али не давањем уступака Србији и СР Југославији, већ притисцима, уценама и држањем у што могуће већем степену политичке, економске и војне зависности. САД (НАТО) желе да повежу своје северно (Мађарска) са јужним крилом (Грчка) и овладају моравском проходницом (долина Мораве) и Вардарском долином до Солуна. За реализацију тог циља, поред главне базе на Космету, неопходне су им базе у Новом Саду (алтернатива Сомбор), Нишу, радарска база на Копаонику, ради контроле ваздушног простора над Јадранским морем и Балканом, Пештерска висораван и, свакако, Бококоторски залив који је идеалан за базирање америчке флоте.

Главна америчка база за сада ће бити на Космету - "Бондстил", одакле желе да преко помоћних база у Србији, Македонији, Бугарској и Румунији

НАТО добија оно што жели

Живота Антић: Да смо раније дозволили изградњу база, не би било бомбардовања

БЕОГРАД - Вести које су пласиране из дипломатских извора у Бриселу и лондонског „Сандеј тармса“ о намери да НАТО добије базе у нашој земљи, не пре-

стају да побуђују интересовање домаће и светске јавности.

Хоће ли Алијанса, поред база у готово свим деловима света, па и у нашој земљи, на Космету,

Човић: Дезинформације

Потпредседник Владе Србије и шеф државног Координационог центра за Космет Небојша Човић изјавио је јуче да с представницима НАТО-а није било речи ни о војним базама, нити о коришћењу територије СРЈ за снабдевање њихових трупа на Космету и у Македонији. Он је рекао да о тој теми није било речи „ни са представницима НАТО-а, нити са било ким у међународној заједници“. „Одакле те информације, шта се жели тим дезинформацијама постићи, за сада ми није јасно“, рекао је Човић.

ускоро добити војна утврђења и у Србији? Бивши пуковник ВЈ и члан Председништва Покрета за демократску Србију Живота Антић уверен је да ће НАТО на крају добити оно што жели.

Намера оваквих информација је да се путем медија „лушти бува“ и испуна пуле јавног мњења, али ће на крају бити овако како је написано.

Међутим, поставља се питање суверенитета и територијалног

интегритета земље, јер ове две институције у правом смислу речи не постоје. Јер, како неко може бити суверен ако је дужан 20 милијарди долара“, пита се Антић.

Преза његовим речима, да је наша земља раније дозволила Алијанси изградњу база, не би било бомбардовања и разарања државе, а било би и велике користи од изградње пратеће инфраструктуре и запослења одређеног броја људи.

П. ПАШИЋ

контролишу читав Балкан. Ниш је стратешка тачка из које се надгледа правац према Софији и југу, Пештерска висораван је десантна основица преко које се контролише пут ка Истоку. САД стварају на Балкану, посебно на територији СР Југославије, ослонац за пут према Истоку.

План успостављања америчких - НАТО база на територији Србије, односно СР Југославије, реализује се на мала врата, јер се криза у Македонији користи као изговор за војно запоседање те земље и Србије. Да се не би узбуркала јавност у Србији, пласира се блага варијанта наводног транспорта намирница и друге невојне опреме за НАТО снаге у Македонији. У ствари, уз обећање да ће се нашој војсци дозволити повратак у неке делове Космета у којима има Срба, НАТО тражи да користи комуникацију у Србији и базе у Новом Саду и Нишу, које су од кључног значаја за одбрану Србије.

Стационирањем снага у Новом Саду и Нишу, на Копаннику и Пештерској висоравни, заједно са већ постојећим на Космету, САД и НАТО би реализовали оно што нису успели агресивом на СР Југославију. На тај начин би Војсци Југославије биле потпуно везане руке за било какву самосталну акцију у случају угрожавања безбедности наше територије.

Није ли зато генерални секретар НАТО, Робертсон, изјавио да Југосла-

вији у наредних неколико година неће бити потребно више од 15.000 војника. Ако се узме у обзир пример Македоније, која од границе са СР Југославијом до границе са грчком има око 180 километара и 12.000 војника на папиру, онда је изгледа Робертсон мислио да ће се Србија простирати од Београда до Ниша (230 км).

Пољску ће улазак у НАТО коштати фантастичних 36 милијарди долара. Мађарској је за ову годину, као новопримљеном члану НАТО, у Бриселу одређено да за војску издвоји 26 одсто националног буџета. Примера ради, за Војску Југославије је ове године одвојено 5,5 одсто буџета, што је само 39 одсто њених минималних потреба. Да смо у НАТО-у, морали бисмо да издво-

јимо много, много више. Да ли би наша привреда и држава могли то да поднесу? Како би СР Југославија могла да плати улазак у НАТО?

Дилеме нема, постоји план НАТО и САД да војно запоседну Србију до краја 2003. године, а да при томе, сем празних обећања, не нуде ништа због чега би вредело жртвовати територију, државу, војску, суверенитет, развој. Неопходно је да се одмах прекине са тајним играма око Србије и СР Југославије, да се јавност упозна са садржајем разговора које појединци из актуелног режима у Србији воде са америчким и НАТО званичницима и да се грађани на референдуму изјасне да ли прихватају да Србију ставе под НАТО протекторат.

Небојша Човић по повратку из Брисела изјавио

Америка нуди сарадњу ВЈ

Српске партије излазе на косовске изборе? Одлучи о изласку на бирачка места претходиће регистрација партија

страница 2

БАТИЋ СЕ НА НАШУ МУКУ – СМЕЈАО

Шиптари су нас прошле године звали да помогнемо око њихових који су овде у затворима. Али, ова власт се додворава Западу. Законом о амнестији највећи број Шиптара (број се не зна) пуштен је на слободу. Ослободили су и оне који су требали да одговарају за злодела, убиства, силовања, масакре над Србима. Пре тога Албанци су за Флору Бровину нудили десет Срба са нашег списка, и Андрију Томановића, чувеног хирурга из Приштине. А шта се десило? Флора оде у Приштину и њу дочекује 120.000 Албанаца, а од наших и дан данас ни трага. Овако, са примесом туге, беса и горчине, Симо Спасић, председник Удружења породица несталих с Косова, говори о "бризи" досовске власти према несталим Србима.

Ишли смо због тога и код Ђинђића. Каже, морамо да покажемо да смо правна држава. Која држава, где је ту за Србе „право“. Тако сигурно не би реаговали да је њихово дете у питању, због поена на Западу, а можда и новца, доносе одлуке мимо сваке правде и националног поноса.

• **Имате ли податке о постојању логора у западном делу Косова и Метохије и источној Албанији?**

Разне приче долазе до нас. Ево, један човек покушава да уђе у траг свом сину. И мада је од неких Албанаца добио информацију да је убијен, он ни данас не губи наду и покушава да открије идентитет униформисаног младића са ознаком УЧК за којег тврди да је његов син. Ако је то тачно, где би могли да га крију свих ових година, него у радним логорима.

Заташкавају се албанска злодела. Нико не говори колико је манастира и црква срушено, колико је монахиња силовано, колико је свештеника убијено. Свештеници би стално требало да подсећају на трагичан крај оца Харидона. Он је из призренске епархије, мо-

нах којем је само глава пронађена.

• **Говорили сте и о небризи власти?**

Одласком војске и полиције главне снаге су постале НАТО трупе чији је

посао био да заштите све становнике Косова. Али, управо по њиховом доласку је нестало преко 75 одсто људи које ми имамо у евиденцији. Кривицу што нисмо разменили наше нестале за затворене Албанце сноси држава, ова власт, која их је „преко ноћи“ ослободила. Да ли због политике, или због пара, показаће време.

• **Какво је расположење Срба на Косову и Метохији према УНМИК-овим изборима?**

Дошао сам скоро из Грачанице. Сама помисао на изборе тамо је за људе

Скупићемо се сви, од детета у пеленама до најстаријег, и кренути право пред Владу и Скупштину Србије и нећемо се одатле померити док не добијемо одговор. Позивамо и студенте, и ђаке, и рударе, и професоре, све партије, да дођу и помогну нам.

равна трагедији. Једноставно, не могу да верују да ова држава и поједини политичари сматрају да је боље да се на изборима учествује. Садашња власт нас злоупотребљава, само пред камерама глуми, не интересују њих ни Срби ни Косово и Метохија.

Тражили смо да се испоштује Кумановски споразум, да се војска и полиција врате на своју територију, да се пронађе кривац за толике цивилне жртве у НАТО агресији. Тражили смо безбедност наших породица и повратак 350.000 Срба, Црногораца, муслимана, Турака. Узалуд...

• Како је реговао Ћинђић када сте му то саопштили?

Рекао је да, наводно, регистрација бирача не мора да значи и учешће на изборима. Чекамо да се огласе друге странке и опозиција Србије. Странка српског јединства и СПО, и Српска радикална странка мимо тих странка, које иза себе имају народ, ситни лидери нису битни. Плашим се да ће Рада Трајковић, Артемије и Нојкић за добре паре себи, а ситне помагачима, обезбедити тих 5000 гласова који ће дати легитимитет изборима.

• Тврдите да имате имена и презимена 250 киднапера. Хоћете ли тај списак доставити Хашком трибуналу?

Ми смо тражили да се надлежност Трибунала прошири и после доласка УНМИК-а због убиства, нестанака, злочина, пљачки. Неке податке смо доставили, а неке не смемо још увек да дамо, јер су у питању људски животи, судбине наших најмилијих. За 250 киднапера имамо тражене податке са именима, местом, временом када се злочин десио.

Када смо упали у Скупштину да извршимо притисак да нешто учине на откривању истине о нашим, рекли смо Батићу да се „вероватно ради“ о великим парам, а он се само насмејао.

Господине Батићу, рекли смо му, немојте да се смејете, нама није до смеха, нас је несрећа и туга довела код вас.

• Реците нам нешто о “непланираном” сусрету са владиком Артемијем?

Седам сати су нас држали на граници, не желећи да нас пусте на Косово и Метохију. Из Грачанице су нам јавили да имамо зелено светло што се тиче пратње, међутим, када смо дошли близу Мердара, обавестили су нас да су од-

устали од пратње, али је већ било касно за повратак. И ми смо дошли до границе. Полицајци нам нису дозволили да наставимо пут, па смо блокирали траке у оба правца, из Србије за Косово и Метохију, са Косова и Метохије у Србију. За то време смо избројали 135 камиона хуманитарне помоћи новопазарске регистрације, што са храном, што са грађвинским материјалом, који су ишли у правцу Косова и Метохије.

После пар сати задржавања стигао је аутомобил са владиком Артемијем који је желео да прође кроз масу. Пришли смо му, али је он рекао да нема времена за приче, да се жури и да га чека пратња са супротне стране. Рекао сам му да је људски да изађе пред ове људе, да стане на чело свих нас и да са његовом пратњом стигнемо до Грачанице. Он је одговорио да је о томе требало да размишља онај ко нас је окупио и да он није заинтересован за наш протест. Онда су породице бурно реаговале, ударајући песницама по блиндираном аутомобилу, питајући га како га није срамота. Ови из КФОР-а су то само посматрали, а када су дошли наши полицајци, рекли су нам да треба да рашчисте гужву јер су добили наређење да Артемије мора да прође.

КОСОВСКИ СУЖЊИ

Ако се пред капијом појави неко од комшија Срба, Стојанча, који их препозна по гласу, жури, што брже може, да откључа капију, јер је улица прометна - постоји стална опасност да Србина, док стоји пред капијом, Албанци уграбе и одведу

Стојанчино двориште је ограђено високим зидом од преко два метра. Стојанча објашњава да се томе не треба чудити: - Где сам живео и како сам живео, тако ми и двориште.

Стојанчи Манчићу гњиланска општина својевремено је конфисковала земљу, поделила је на плацево и дала Албанцима који сада, како он каже, „седе“ на његовој земљи и врше притисак да се исели. Из Врања и околине у Гњилане долазе Шиптари, док Срби одлазе из Гњилана.

И поред притиска којем је био изложен пуних годину дана, Стојанча се присећа и заједничког живота Шиптара и Срба.

Наиме, они су понекад у српским кућама оговарали своје сународнике. Овако је својевремено један Шиптар говорио у Стојанчиној кући:

- За вас, Србе, ја бих моју жену обукао у свилу и пустио по улици цео дан да шета. А за наше Шиптаре - никад. Ја у ову улицу живим тридесет година. Кад ја за тридесет година његову жену нисам видео - неће ни он моју!

Број убијених, киднапованих и несталих Срба од доласка КФОР-а, у самом граду Гњилану, увелико прелази цифру од педесет људи. Ево само неких примера.

Дете се играло пред кућом, у улици Лоле Рибара, испод аутобуске станице, кад је наишла група Шиптара.

- Је ли ти отац ту, питају Албанци дете.

Кад је Добри Стојановић изашао, питају га да ли продаје кућу. Стојановић одговара да продаје, а они питају за цену. Стојановић рече и цену. Албанци се окрећу ка капији:

- Сада ће да ти платимо.

Један вади пиштољ и убија Стојановића пред дететом, у дворишту, а затим беже.

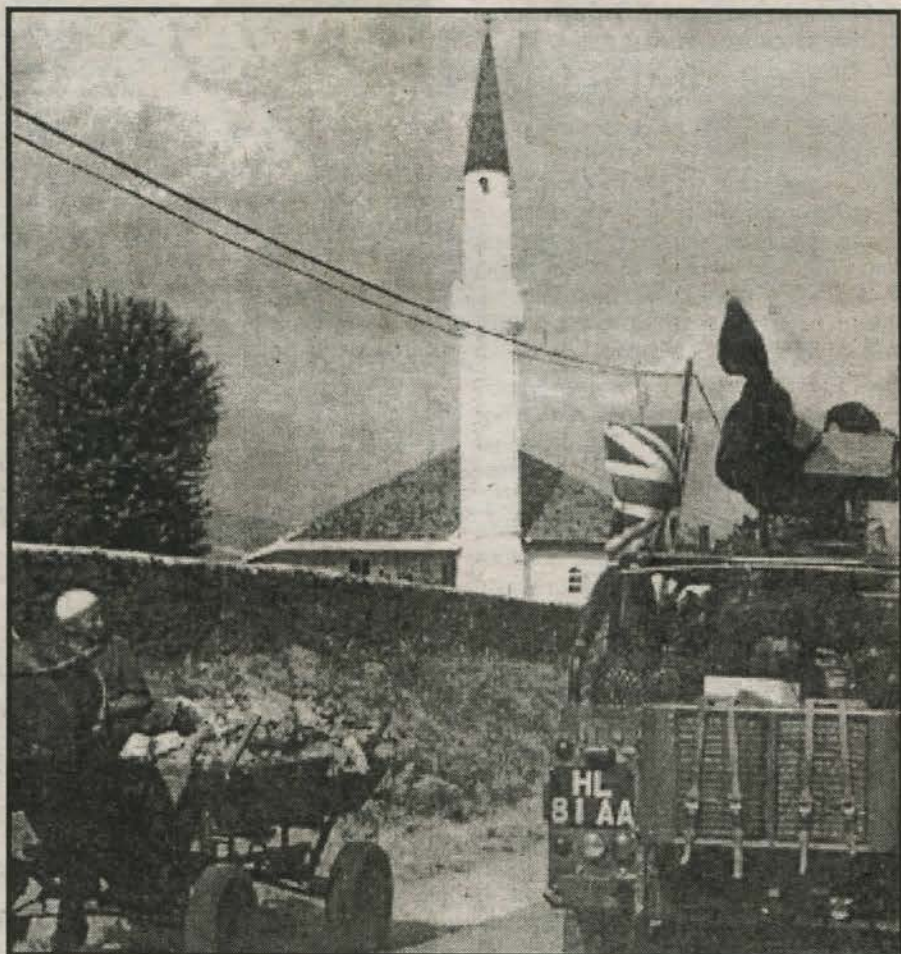
Трговац Рођа, кога познају сви Гњиланци, „радио је у самопослугу“. Изгубио је живот због огрева који му је доделио Црвени крст. Пролазећи, Албанци су спазили да Рођа цепке из

Црвеног крста струже моторном тестером.

Улазе у двориште и траже моторну тестеру, али Рођин отац одбија да је да.

- Даћеш је, кажу.

Када су се поново вратили, Рођа је секао дрва моторном тестером. У трену кад су га убили, тестера је још радила...

Један од двојице лекара, Срба, који су радили у импровизованој амбуланци код цркве у Гњилану, доктор Јосиф Јоцко Васић, убијен је највероватније зато што је јавно позивао Србе да „седе“ у Гњилану. Васић је рођени Гњиланац. Мајка му је из села Цернице, а отац из села Кусце код Гњилана. Пред Јовчића продавницом, место где су Срби једино могли да се окупљају, говорио је:

- Треба да седимо овде, треба да се боримо!

У раним јутарњим сатима са једним

другаром кренуо је на посао. Кад су стигли до капије Свете Јарца, наишли су маскирани Албанци који су командовали:

- Лези!

У Јоцковог другара ницу пуцали, али су Јосифа Васића, доктора, који тек што је прешао тридесету, усмртили.

Једна Српкиња, Гњиланка, удата за Шиптара, ради као преводилац КФОР-а. Гњилански Срби за њу немају лепих речи. Кажу да се не заузима за своје сународнике поводом бројних пљачки,

убистава, киднаповања, паљења српских кућа. Гњиланске жене, које живе без слободе кретања, гледајући је како је сад важна, кивно се вајкају:

- А од мужа, Албанца, раније, једну реч није смела да каже...

Око двеста Српкиња из Ниша, Врања, Лесковца и других - поудале су се, својевремено, за Шиптаре. Насупрот томе, једва да је забележено, и то одавно, да су се само две Албанке удале за Србе. Обе су, после тога, морале да напусте Гњилане. Јованча Манчић се сећа да је једна од њих своје албанско име морала да замени српским именом Јованка.

У селу Жур, код Призрена, живи четрнаест Српкиња из Ниша, удатих за Шиптаре. Свака од њих родила је по седморо-осморо деце.

Мусу, из улице Лоле Рибара, зато што је био ожењен Српкињом Златом из Нишке Бање, Албанци су презирали и избегавали.

Један Србин из села Понаша код Гњилана одвео је жену да се породи у гњиланску болницу. Његови суселјани

кажу да је то учинио „што је глуп“. Албанци и медицинске сестре, Албанке, претукли су породицу, а дете одузели.

Јованчину кућу, која је вредела четири до пет стотина хиљада марака, купио је један Албанац за сто хиљада марака. Исплатио је све. Много је оних који нису дали ништа.

Камион натоњарењ, затворила се задња каната, прислања Стојанча Манчић мердевине и, на каишу, води Лиду, женку вучјака која је њега и кућу више од годину дана бранила.

- Што нисам понео апарат да ово забележим, ликује Албанац и пљеска рукама.

У поласку Лепосава Манчић моли новог „власника“ да јој дозволи понекад да обиђе дом у којем је живот провела.

Шиптар ћути.

ПОВЛАЧЕЊЕ ВЈ ИЗ ВРАЊА И ПЕСКОВЦА

Оно што Америка није успела Рамбујеом, па ни бомбама и бесомучним убијањем цивила, окончаће без по муке, уз помоћ актуелног режима. Информације да НАТО тражи базе у Србији недавно демантоване од стране Лабуца и Свилановића, подударају се са Свилановићевим обећањима "Америма" да ће се у врху Војске Југославије у најскорије "издејствовати" смена и тумбање

Поставља се питање, да ли су Американцима Свилановић и Лабус, осим база и „кадровања”, обећали и смањење бројног састава Војске Југославије, сходно америчким захтевима. На то питање нова демократска власт не мора да одговори, јер она сматра да после 5. октобра грађанима ни за шта не одговара. Но, без обзира на то, народ као народ, поставља питања и жели да зна шта се то дешава у држави у којој живи.

Намећу се питања зашто влада није обавестила јавност када је стигао захтев за пролаз НАТО снага, ко је о томе преговарао, шта је све тражено, шта ми добијамо? Судићи по саопште-

њу Владе и изјавама неких званичника, сем шаргарепе на подужем штапу ништа нећемо добити и овог пута. Ни надокнаду за коришћење путева. А штете ће бити. Она најмања је уништавање комуникација. А дугорочна може лако бити губитак државе и шансе за развој. Сам „транзит” није тако безазлен. Та НАТО колона ће сигурно стати негде да се људство одмори. Ту где стану одмах ће около поставити своје обезбеђење, и ето покретне НАТО базе. И да ли ће НАТО трупе ићи само на Космет или и у Македонију?

Кључно питање је да ли ће „пролазак” НАТО снага југом Србије охрабрили великоалбанске сепаратисте да поново почну с терористичким акцијама? Постоје упозорења да се шиптарски терористи поново организују и да је план за извођење терористичких ак-

ција по систему тројки направљен на два тајна састанка, у Призрену и у Пишкопеји (Албанија). Интензивне припреме шиптарских терориста се могу довести у везу са најављеним „транзитом“ НАТО снага кроз Србију и са америчким, односно НАТО планом, да издејствују да почетком следеће године започне повлачење наше војске не само из копнене зоне безбедности, Прешева и Бујановца, већ и из Врања, Сурудулице и Лесковца, где би дошле снаге Алијансе.

За реализацију тог плана биће потребно још „мало“ кризе на југу Србије. Зато треба озбиљно схватити активности „бивших“ терориста. Мухамед Ђемаил преузео је команду над свим терористима. АНА, која обједињује све шиптарске терористичке организације, имала је промоцију у селу Мухоац када су убијена двојица наших полицајаца, а двојица су рањена. Терористи и даље узимају пет одсто прихода приватних фирми чији су власници Шиптарци, за финансирање АНА.

Поново се активирају „ветерани“ у Прешеву, које позивају да буду спремни да се ставе на располагање својим јединицама. У селу Корита, код Косовске Каменице, активирани су центри за терористичку обуку. А у Прешеву се откупљују српске куће.

Паре за откуп српских кућа су из донација које стижу Шиптарима са Запада. Тим новцем се врши постепено етничко чишћење на југу Србије, а нико ништа не предузима да се заустави.

Не би требало имати заблуду да

шиптарски терористи и њихов штаб - Косовски заштитни корпус (Тачи и Чеку) неће покушати да искористе „транзит“ НАТО снага кроз Србију, да се поново огласе и издејствују да део тих снага, уместо на Космету, заврши на југу Србије. Чисто ради „стабилизације“ ситуације! И неће морати много да убеђују Американце и НАТО да тако поступају.

Речју, Американцима се у реализацији интереса и циљева на Балкану, које више и не скривају, жури да што пре

запоседну Србију, овладају моравском проходницом, остваре пуну политичку и економску контролу и крену даље на Исток, пут Каспијског басена. Јер, извори нафте у САД су пресушили. Американци троше 25 одсто светске енергије, а имају само два одсто светских резерви нафте. Нафтна жеђ у Америци је огромна. Њу може да утоли каспијска нафта која ће се транспортовати и преко Балкана.

А досовци тој америчкој жељи неће стајати на путу.

ВОЗ СА ЕТНИЧКИМ РЕДОМ

Долазак у Косовску Митровицу из других српских енклава на Косову, немогућ је без заштите КФОР-а или употребе бесплатног, да ли иронично названог, воза "Слобода кретања"

Један од 160 преосталих Срба у приштинском насељу Липљан упоредио је једном приликом живот малобројне српске заједнице на Косову са животима заштићене животињске врсте у националном парку.

Процењује се да је на Косову остало између 90.000 и 100.000 Срба, који данас немају слободу кретања, говора, као ни заштиту од учесталих напада албанских екстремних елемената. У гетима, како је Ранђел Нојкић члан СНВ Косова и Метохије из Грачанице назвао српске енклаве, у Косовској Митровици највећој од њих на северу Косова, живот је мало „нормалнији“.

Али, проблем је у томе што је долазак у Митровицу, у српску половину града на северу Косова, из, рецимо, Косова Поља немогућ без КФОР-а или употребе бесплатног, да ли иронично названог, воза „Слобода кретања“ на релацији Косово Поље-Звечан-Косово Поље-Липљан-Косово Поље.

На улазу у пуну железничку станицу у Косову Пољу, док војници на тенку из шведског контингента КФОР-а осматрају ситуацију са запетим пушкама, један од тројице међународних машиновођа пали машину.

Не зна се да ли је тог дана возио Италијан, Канађанин или Аустралијанац.

Са једног од вагона помаља се прво глава, једног од 16 грчких војника који обезбеђују воз, а потом и рука, дајући сигнал за улазак.

Воз је стар, с попуцалим прозорима од учесталих напада каменицама.

У купеу број осам, негде код прве станице у Крушеву, у коме више нема Срба, Јасмина Почуча родом из Краљева, удата у Косову Пољу, прича:

„Радим у Дому здравља, али сав наш санитет је у Митровици. Не идем пешке ни на посао. Мало је Срба остало у Косову Пољу. Све што је могло и морало да оде, отишло је“.

Воз стаје, чује се пригушена шкрипа кочница, док локомотива испушта отегнути звиждук. Обилић.

Весна Дерикравић је једна од око 300 преосталих Срба у Обилићу. Сваке суботе путује за Митровицу, син јој је на северу...

„Морала сам да га склоним. Воз једно време није ишао, Шитгари дигли пругу у ваздух, а ово нам је једини превоз“.

А мултиетничко замишљени воз саобраћа два пута дневно од Обилића, даље кроз Племетину и Прилужје, српске енклаве, а онда Мијалиће, Самодрезу, Вучитрин у којима нема Срба, те Свињаре насељене пола-пола, јужну, албанску Митровицу и даље до Звечна.

Соња Петровић из Свињара има четворо деце и зид око куће да их сачува. Једини сигурни начин уласка у ово место, како ондашњи Срби кажу, јесте преко Железничке станице.

По околним брдима, у зони под заштитом француског Кфора, стражаре војници. Воз понекад надлети хеликоптер.

СРБИЈА У БЕСЦЕЊЕ

Пре неколико година једна швајцарска банка јавно је објавила да су налазишта лигнита на Косову и Метохији вредна стотине милијарди америчких долара. Не треба заборавити ни то да имамо и резерве нафте на црногорском приобаљу, где има и великих количина природног гаса. Нафте има и на црногорском копну, и то је саставни део великог нафтног језера које се простире од Италије, преко Албаније, до Црне Горе

Дакле, поставља се питање зашто српски премијер јавно не саопшти ове податке уместо што прича о јадној Србији која мора да проси на Западу. Зашто не обелодани каквим благом располаже наша држава, пита се војнополитички коментатор Милован Дреџун, разоткривајући стварне циљеве светских и преваре домаћих званичника.

Из поузданих извора сазнао сам да је премијеру Зорану Ђинђићу америчка влада строго наредила да ниједна руска фирма не сме да прође на српском тендеру. Већ сама та чињеница довољно говори колико смо битни за Сједињене Државе. Слушао сам Ђинђића како прича да наша земља нема ништа да понуди Западу и Америци, али премијерова изјава само је саставни део америчке стратегије за југоисток Европе. У америчкој доктрини,

југоисток Балкана и СР Југославије нису предвиђени као просперитетно подручје, већ области за пласман прљаве технологије, експлоатацију јефтине радне снаге и јефтених сировина.

Очигледно је да Сједињене Америчке Државе изазивањем кризе на просторима бивше СФРЈ желе, између осталог, да овладају подручјем које може да да огромну количину питке воде и нафте и да својим компанијама омогуће јефтину експлоатацију ових стратешких сировина.

Предвиђена траса трансбалканског нафтовода од извора у Каспијском басену до Ја-

дранског мора пролази управо преко подручја на којима шиптарски терористи изазивају кризе: Македоније, југа Србије и Космета. Нафтовод би требало да иде од Каспијског басена, преко Црног, до Јадранског мора, што би била директна веза са Западном Европом.

Заборавља се и чињеница да проток нафте од Каспијског басена до крајњег потрошача у Западној Европи ономе који контролише нафтовод омогућује да диктира услове на светском тржишту нафте, да убира и екстрапрофит и изазива вештачке nestaшице ове сировине у Европи.

МОРА ЗА КОШТУНИЦУ - ФИЈАСКО ЗА ЂИНЂИЋА

Ескалација сукоба на релацији Коштуница-Ђинђић, достигла је тачку кључања, а једини излаз из ове "ванредне" ситуације, по речима аналитичара, су превремени избори. Пресудан, у "обрачуњу" Коштуница - Ђинђић биће ресор полиције, који ће одредити хоћемо ли у гласачку трку ући много раније него што смо се и надали

Кад је ДСС, крајем прошле недеље, повукла министре из Владе, отворено јој приписујући корупцију и криминал, могло се закључити да је и ова странка схватила како се с том алом ваља борити, па се осим „повлачења“ од Коштунице очекивало и низ конкретнијих потеза. Међутим, развој догађаја је показао да ће две стране покушати још мало да „продолгирају“ до коначног обрачуна. Многи су скептични по питању Коштуничине „истрајности“, па је готово извесно да ће Ђинђић као и увек, на „фору“ али и за кратко, успети да „прегрми“ овај јаз.

Иначе, питање шефа полиције око кога се дуго „већало“ међу досовцима, било је, да подсетимо, једна од тачака спотицања у постизборним договори-

ма. Тада је још ДСС инсистирао да на том месту буде Градимир Налић, казније Коштуничин саветник. Онима који верују да ДСС није одустао од ове идеје, помињање Налићевог имена у последњим (непотврђеним) причама о покушају стварања паралелне тајне полиције у савезној администрацији - само иде на руку. У пакету с министарством полиције иде, наравно, и министарство правосуђа за које је, кажу, у ДСС-у виђен Ђорђе Нинковић, један од оснивача и финансијера ове странке.

Чекајући изборе: Покушај припитомљавања подивљале ситуације, за кратко ће донети „компромис“. Тешко да ће се Ђинђић лако одрећи ова два министарства, тако да ће ескалација овог сукоба, објашњава Антонић, ипак ускоро довести до избора. Када зашну преговори између чланица ДОС-а (а запра-

Ђинђић-кокета

“Док је трајао рат с Вуком Драшковићем 1997. године, нашао се у свом стилу: седи за столом, смешка се, тврди да жели сарадњу, а његови људи испод стола ударају у ноге његове саговорнике који само падају”, присећа се Антонић и примећује да је Ђинђић сада променио тактику, заплашио Вељу Илића да ће Коштуница морати да сарађује са социјалистима и приде му. Коначно, дао му је потпредседничко место (елиминисавши опасност да Нова Србија буде језичак на ваги у парламенту), и учино све да сабије редове пред битку, јер зна колике су му шансе да изгуби.

во, преговори два скоро подељена табора), никаквог другог решења, сем обрачуна пред гласачима, неће бити на видику. Питање је само ко ће пристати да буде окидач за пуцање коалиције, с обзиром да се површним посматрачима овог трилера може за трен учинити да Коштуница нешто пали, а Ђинђић „гаси“.

Обојица се, по мишљењу аналитичара, чувају таквог „аутогола“, између осталог и због тога што су на леђима Вука Драшковића видели како гласачи "леме". Зато се може веровати да је шок на лицу „краља тргова и улица“ у тренутку када му саопштавају да његова странка није ушла у парламент, најстрашнија ноћна мора и Коштунице и Ђинђића. Коштуничин пад неће бити у мери колико је „лао“ СПО, али ће свакако угрозити његов политички кредибилитет. О Ђинђићу да и не говоримо.

МИЛОШЕВИЋ ЋЕ “ПРОГОВОРТИ”

Делегација СПС-а боравила је, 20. августа, у Хагу да би Милошевићу честитала шездесети рођендан и предала му пригодне поклоне: најновија издања књига САНУ и Милошевићеве омиљене "хаване". Највише су, ипак, претресана актуелна политичка и партијска питања. На наше интересовање - шта су биле теме разговора - Славица Ђукић каже да то није никаква тајна, јер зашто би и била, "кад је НАТО снимао цео разговор"

Ђукићева још каже да им је Милошевић најпре испричао како проводи време у затвору. Највише чита књиге, али и писма подршке која му стижу "из целог света, али највише из Србије". Бивши председник СРЈ гледа четири ТВ програма (РТС, ТВ Сарајево, Еи-ен-ен и Би-би-си) и добро је информисан о догађајима и у земљи и региону, "али, наравно, не као кад би био у Београду", каже наша саговорница.

Милошевић је потврдио причу о великој солидарности која влада међу притвореницима, без обзира на националност и политичка уверења. Бивши председник СРЈ се, иначе, налази на спрату са притвореницима муслимани-

ма и Хрватима из Босне и, по речима Ђукићеве, "сви су га примили са уважавањем, ословљавају га са господине Милошевићу и председниче, а неки му чак помажу око чишћења хелије".

- Мене је то, морам да признам, помало и изненадило, али међу притворенима влада опште мишљење да су их исти они, који им сада суде, раније гурнули у рат и да су они само жртве високе политике, каже наша саговорница.

Будућем процесу пред Трибуналом било је посвећено најмање времена у разговору, али Ђукићева каже да је Милошевићева позиција и даље да негира и легитимност оснивања Трибунала и процедуру по којој је изручен и да он зато неће ни прихватити статус оптуженог, нити ангажовати адвокате, "али ће говорити".

Како и о чему, Милошевић није причао својим посетиоцима, али Ђукићева процењује да ће то бити "ад хок" иступи, од ситуације до ситуације.

- Председник Милошевић је у једном моменту чак оценио да је његова позиција, као политичког затвореника, таква да ће ипак бити у прилици да свету каже своје ставове. Чак је рекао, иако не при-

знаје Хашки трибунал као правну институцију, да је то можда и најбоље место са кога ће моћи да каже, образложи и докаже оно што је наумио, испричала нам је наша саговорница, додајући да Милошевић делује психички стабилно и чврсто и да "мирно спава и добро се осећа".

"Моје је уверење да ће се једног дана вратити у Србију, јер се нешто мора променити и у тој светској политици", закључује Славица Ђукић-Дејановић.

Афоризми... Афоризми... Афоризми...

**Пошто је Србија банана република,
шта је њен премијер?**

Београдски графит

**Онолико колико је криминал организован, толико је полиција у хаосу.
Све што имам да кажем. ... слободно помислим .**

"Сида је једина страна лиценца коју смо увезли бесплатно".

Радомир Рацковић

**Молим горњи наслов да ми сјаше са грбаче.
"Потребни су нови избори. Мафији иде боље него власти".
"Забиберише нам, а да је барем било супе".**

Александар Матијашевић

**"Премијер се држи гесла: ни по бабу ни по стричевима. Он све
послове завршава са кумовима".**

**"Ђинђића ће и будуће генерације памтити. Отплаћиваће његове
дугове".**

"У Србији сада има више слободе. Либерализоване су цене".

**"Патимо од амнезије. Не препознајемо ДОС из времена док су би-
ли опозиција".**

Александар Чотрић

**"После привођења у полицију на чашицу разговора, ишао сам као
пијан".**

Раде Јовановић

Афоризми... Афоризми... Афоризми...

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

Књиге др Војислава Шешеља
могу се купити у седишту
Српске радикалне странке
Трг победе 3, Земун

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА
ЈЕ 1000 ДИНАРА

ТВРДИ ПОВЕЗ
ЗЛАТОТИСАК

Све информације на телефон: 011/316-46-21

НЕ ЗАБОРАВИТЕ! ДА СУ ВАС СЛАГАЈЛИ!

ЕКОНОМСКИ ОПОРАВАК ЗЕМЉЕ

Да имамо посла, да имамо боље плате
и редовне пензије, да нам се деца ваљано школују,
квалитетно лечење за све...

СУЗБИЈАЊЕ КРИМИНАЛА И КОРУПЦИЈЕ

да живимо безбедно, да влада ред у држави,
да закон важи увек и за све...

ПОШТОВАЊЕ ЉУДСКИХ И ГРАЂАНСКИХ ПРАВА

право на истину, право на слободан говор,
право на срећан и достојанствен живот...

Наше обавезе!

ЕКОНОМСКИ ОПОРАВАК ЗЕМЉЕ

Да имамо посла, да имамо боље плате
и редовне пензије, да нам се деца ваљано школују,
квалитетно лечење за све...

УКИДАЊЕ САНКЦИЈА И САРАДЊА СА ЦЕЛИМ СВЕТОМ

да тргујемо са свим земљама, да слободно путујемо,
да повратимо место у свим
међународним организацијама,
да подстакнемо страна улагања...

СУЗБИЈАЊЕ КРИМИНАЛА И КОРУПЦИЈЕ

да живимо безбедно, да влада ред у држави,
да закон важи увек и за све...

ПОШТОВАЊЕ ЉУДСКИХ И ГРАЂАНСКИХ ПРАВА

право на истину, право на слободан говор,
право на срећан и достојанствен живот...

ДЕМОКРАТСКА ОПОЗИЦИЈА СРБИЈЕ

Ми смо тим с програмом!